ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 26 (4526) П'ЯТНИЦЯ, 13 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР

Газові питання Тимошенко та Меркель продовжують обговорювати телефоном

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко мала телефонну розмову з канцлером Німеччини Ангелою Меркель. Основною темою стало зміцнення енергетичної безпеки Європи.

Зокрема, прем'єр-міністри обговорили заходи, що зможуть забезпечити надійне постачання та транзит російського природного газу до країн ЄС територією України. Ангела Меркель звернула увагу на важливість виконання українсько-російських газових угод. Обидві сторони також говорили про необхідність посилення двосторонньої співпраці України та Німеччини у сфері протидії негативним наслідкам світової фінансової та економічної кризи, **повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів.**

Через відсутність тепла закрили школи

З четверга в Євпаторії припинено роботу більшості шкіл і дитячих дошкільних установ. Про це напередодні повідомило управління освіти Євпаторії на офіційному сайті міста. У повідомленні уточнюється, що роботу продовжать тільки школи №1 та №5 і дитсадки №8 та №20. Припинити роботу шкіл і дитячих закладів вирішено за постановою головного санітарного лікаря міста — у зв'язку з припиненням подачі тепла котельними Євпаторійського філіалу орендного підприємства «Кримтеплокомуненерго». З 10 лютого більшість котельних Євпаторії через борги відключено від газу. Городяни за січень сплатили за тепло всього 49 відсотків від необхідного. Загалом у Євпаторії мешкає понад 100 тис. осіб.

Таке шахтарське життя

РЕАЛІЇ

Шахта з символічною назвою «Україна» державного підприємства «Селидіввугілля» відома з двох причин. По-перше, це вугільне підприємство, де перед входом височить не пам'ятник Леніну чи Марксу, а скульптура Богдана Хмельницького на коні — ну майже як у столиці. По-друге, сумної слави шахта зажила в 2002-му, коли велика аварія забрала життя 35 робітників. Кілька років пішло на відновлення виробництва, ситуація начебто стабілізувалася, на шахті заговорили про непогану перспективу. Сьогодні всі розмови зосереджено головним чином навколо грошей. Перше питання — коли буде зарплата? І друге: як виплачувати кредити? Чотири з п'яти робітників брали позики в банках. СТОР. 8

Фото Наталії ТКАЧОВОЇ.

На знімку: Леонід Клюзов, ланковий гірничих робітників очисного вибою дільниці №3.

І знов аварія

Трагедія сталась опівночі у четвер на орендному підприємстві «Шахта імені Засядька» (Донецьк). **Як повідомили «Голосові України» в територіальному управлінні Держгірпромнагляду,** імовірна причина аварії — газодинамічне явище. До таких явищ належать раптові викиди вугілля, породи, газу, гірничі удари тощо. На небезпечній ділянці перебувало дев'ять гірників, із них один — машиніст комбайна — загинув. Решта піднялася на поверхню і госпіталізована для обстеження до обласної лікарні професійних захворювань. Один із потерпілих від госпіталізації відмовився, запевняючи, що почувається добре. Створено спеціальну комісію для розслідування причин нещасного випадку, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

КОРОТКО

❒ Через борги третій день без тепла залишається готель «Турист» у Чернівцях, **повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.**

❒ Уряд вніс зміни до Правил дорожнього руху, скасувавши обов'язковість тимчасового реєстраційного талона.

❒ В Україні торік проведено 31 тисячу профілактичних рейдів з подолання дитячої безпритульності.

❒ З 1 січня 2012 року уряд пропонує ввести штрафні санкції за непереробку органічних відходів на біогаз.

❒ Неподалік кордону з Молдовою затримано машину з 13 тоннами контрабандного металевого брухту.

За повідомленнями Укрінформу.

Щоб вийти в поле, є лише третина коштів

ВРОЖАЙ-2009

Понад 600 мільйонів гривень потрібно аграріям Тернопільщини для весняно-польових робіт. Власних коштів вони мають третину, 200 мільйонів гривень планують отримати у вигляді банківських кредитів, ще майже 200 мільйонів не вистачає. З насінням проблем немає, а от мінеральні добрива, засоби захисту рослин купити ні за що. А без них недобереш значну частину врожаю. Дехто з аграріїв розмірковує над тим, щоб узагалі згорнути виробництво. Перед таким вибором, хоч як це парадоксально, поставив їх і минулий напрочуд урожайний рік. Нині на складах області продукції приблизно на мільярд гривень: на 500 мільйонів — зернових, на 480 — цукру. Навряд чи до початку посівної сільгосппідприємствам і фермерам удасться реалізувати хоча б частину запасів, щоб поповнити обігові кошти. На державу також годі розраховувати, **інформує наш тернопільський власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Першокласницю врятував підліток

Маленька школярка Таня Наливайко, яка мешкає у селі Городець Володимирецького району на Рівненщині, поспішала до школи — переходила кладочкою через річку Вірку. Хоч досі благополучно долала її дорогою до школи, цього дня дівчинка послизнулася і впала в воду. На щастя, слідом за Танею ішли двоє старшокласників. Один із них, п'ятнадцятирічний **Іван Карабан (на знімку — з врятованою дівчинкою)**, стрибнув у крижану «купіль» і витягнув постраждалу. ГУ МНС у Рівненській області подало кандидатуру старшокласника для участі у всеукраїнській акції «Герой-рятівник року».

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Віктора КОЗАКА.

ПОДІЇ

Екіпаж «Фаїни» може прибути до Києва вже сьогодні

Про це повідомила напередодні прес-секретар Президента Ірина Ванникова.

За її словами, ввечері 11 лютого до аеропорту кенійського міста Момбаса прибув спецрейсом український літак, який доставив туди змінний екіпаж «Фаїни», готовий у найкоротші терміни прийняти судно. Цим само літаком до Кенії прилетіли лікарі, представники компаній-спецекспортерів, судновласник, журналісти низки українських засобів масової інформації, щоб зустріти судно в порту. За інформацією прес-секретаря, зворотним рейсом планується повернути на батьківщину визволених з піратського полону моряків, прибуття яких до аеропорту «Бориспіль» очікується вранці 13 лютого. Вона додала, що в разі необхідності колишні бранці та їхні рідні будуть забезпечені транспортом для повернення до своїх домівок. Коли готувався матеріал, «Фаїна» перебувала на рейді порту Момбаса. Тим часом стало відомо, що американські військові затримали в Аденській затоці сімох піратів, які намагалися захопити торгове судно, що йшло під прапором Маршаллових островів.

Банановий газ накриває Одесу

Три тисячі тонн бананів, що знаходяться на ось уже п'ять місяців як арештованому грецькому суховантажі в Одеському морському торговому порту, давно вже переспіли і почали гнисти. Отруйний метан, що виділяється з гнилих тропічних фруктів, почав поширюватися містом. У найгіршому становищі опинився екіпаж судна, котрий пересувається теплоходом у захисних масках. Грецький суховантаж перебуває під арештом з жовтня 2008 року. Тоді під час огляду судна правоохоронці знайшли наркотики, і суховантаж було спочатку затримано, а потім і арештовано до завершення слідства, тобто він перетворився на речовий доказ. Кінця-краю слідству про контрабанду немає, а поки що отруйний метан поширюється в акваторії Одеського морського торгового порту, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Семеро пасажирів згоріли в рейсовому автобусі

Учора об 11.13 у Слов'янському районі Донецької області на автошляху між селами Райгородок і Брусівка сталася пожежа в рейсовому автобусі «ЛАЗ», який прямував із Краматорська до Кремінної. В автобусі перебували 30 осіб. За оперативними даними, семеро з них загинули, 23 потерпіли, повідомили в прес-службі МНС. Об 11.35 пожежу було локалізовано силами двох рятувальних відділень МНС, а об 11.55 — ліквідовано. Триває розслідування, **інформує наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЩ.**

Володимир ЛИТВИН: «Зберегти довіру між владою і суспільством»

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у рамках робочого візиту до Брюсселя взяв участь у спільному засіданні Комітету у закордонних справах Європарламенту та делегації Європарламенту у зв'язках з Україною Комітету парламентсько-го співробітництва Україна—ЄС.

У своєму виступі В. Литвин наголосив на винятковій ролі українського парламенту в тій ситуації, яка склалася на сьогодні в Україні. «Саме сьогодні голос парламенту має бути максимально почутий українським суспільством і саме парламент має взяти на себе абсолютну відповідальність за прогнозований розвиток України», — заявив він.

«Разом з тим, коли ми говоримо про деякі прояви політичного суперництва в Україні, які позначилися на діях нашої держави у сфері зовнішньої політики, нам потрібно осмислити, які процеси переживала й переживає Україна», — сказав В. Литвин.

За словами В. Литвина, з 1991 року Україна «виконує два надзвичайно складні, але взаємопов'язані завдання: з одного боку, це демонтаж попередньої радянської системи, а з другого — побудова підвалин будівництва нової системи організації життя».

«На превеликий жаль, дії, які спрямовувалися на виконання другого завдання, швидше, були скеровані на те, щоб запозичити європейський і світовий досвід, і без осмислення накинути цей досвід на Україну, — зауважив Голова Верховної Ради. — До того ж на це заохочували нас наші колеги і друзі й із-за меж України. Але власний досвід, власні традиції не були достатньо осмислені». «До того ж додавалася українська традиція гострого політичного суперництва», — зазначив він.

Головним завданням українського парламенту В. Литвин бачить «примусити українську владу, весь український політикум жити за принципами, визначеними Конституцією України, забезпечувати неухильне її дотримання, забезпечити прогнозованість і сталість розвитку країни якнайменше до січня 2010 року, коли мають відбутися президентські вибори». «Я виходжу з необхідності чітко домовитися в Україні про те, що президентські вибори відбудуться у визначені Конституцією терміни, щоб вони були прозорими і демократичними», — наголосив Голова Верховної Ради.

«Також вважаю, що не можна розчарування у політиках переносити на розчарування в українському народі», — сказав В. Литвин, звертаючись до європарламентаріїв.

В. Литвин вкотре наголосив, що «європейській спільноті треба дати українському народу чіткий позитивний сигнал прийняттям угоди про асоціацію». «Проти такого підходу в Україні не виступає жодна політична сила, яка представлена у парламенті, — підкреслив він. — Ми розглядаємо східне партнерство як «додану вартість» до тих зусиль, які вже здійснюються Україною спільно з європейськими інституціями».

У своєму виступі В. Литвин приділив увагу питанням енергетичної безпеки в Європі. За його словами, європейська спільнота відчула на прикладі останнього конфлікту в україно-російських відносинах, що стабільність і передбачуваність в Європі залежать від стабільності й передбачуваності в Україні. «Україна, Росія і Європа мають узгодити спільну політику щодо співпраці у газовій сфері», — наголосив В. Литвин.

Завершуючи виступ, В. Литвин заявив, що він не є прихильником, аби «ми наші внутрішні проблеми виносили на весь світ». «Було б дуже добре, щоб ми в Україні зробили все можливе, щоб виходити з єдиною, чіткою, зрозумілою позицією, яка була б позитивно сприйнята Європою і світом загалом», — сказав він.

Голова Верховної Ради відповів на численні запитання європейських колег, які, зокрема, стосувалися прозорості відносин у газовій сфері, ініціатив з вдосконалення енергетичної безпеки, перспектив розвитку газотранспортної системи.

В. Литвин висловив сподівання, що Україна не розглядатиметься європейським співтовариством лише у розрізі газових проблем. «Наші стосунки набагато ширші», — заявив він.

***

Голова Верховної Ради Володимир Литвин у середу зустрівся з Президентом Європейського парламенту Хансом-Гертом Пьоттерінгом.

Головний сигнал, який українська парламентська делегація на чолі з В. Литвином намагалася донести під час дводенного візиту до Брюсселя, полягає в тому, що Україна розвиватиметься демократично, заявив В. Литвин під час зустрічі.

В. Литвин зазначив, що має намір докласти всіх зусиль, щоб український парламент став центром політичного життя України. За його словами, свої найкращі якості єдиний законодавчий орган України продемонстрував під час кризи, яку весь світ спостерігав восени 2004 року. «Візьму на себе сміливість стверджувати, що тоді Верховна Рада продемонструвала еталон відповідальності», — сказав він. Сьогодні, за словами В. Литвина, виникла не менш складна ситуація, на яку накладається світова фінансова криза. «За таких умов для нас, крім всього іншого, є важливим зберегти довіру між владою і суспільством. Це дуже непросто», — зазначив він.

«Не менш важливо і те, щоб час, який залишився до президентських виборів, минув стабільно, з дотриманням Конституції та законів», — заявив Голова Верховної Ради. У цьому зв'язку, за його словами, українське суспільство розглядатиме як підтримку демократії в Україні візит Президента Європейського парламенту. В. Литвин офіційно запросив Х.-Г. Пьоттерінга відвідати Україну та виступити в парламенті.

У свою чергу Х.-Г. Пьоттерінг зазначив, що планує «відвідати Москву, а перед тим — обов'язково Київ».

Сторони приділили значну увагу україно-російським відносинам, а також відносинам між Росією та ЄС. У цьому контексті Президент Європарламенту зауважив, що такі відносини мають будуватися на принципах поваги і взаємодії, аби уникнути домінування однієї із сторін. «Поки що рано говорити про членство України в ЄС, але я запевняю, що ми надаватимемо вам підтримку на цьому шляху», — наголосив він.

Цього самого дня Голова Верховної Ради України також зустрівся з Віце-президентом Європарламенту Мареком Сівцем та головою Комітету Європарламенту у закордонних справах Яцеком Саріушем-Вольським.

***

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою Сенату Бельгії Арманом де Деккером.

Голова Сенату Бельгії назвав візит української парламентської делегації «дуже важливим саме зараз». «Україна є важливим елементом європейської політики, — сказав А. де Деккер. — Упевнений, що вона обов'язково стане членом Європейського Союзу».

Під час зустрічі відбувся обмін думками щодо політичної ситуації в Україні, обговорювались питання стосовно україно-російських відносин, європейських та євроатлантичних перспектив України.

В. Литвин заявив, що Україна розглядає Бельгію як ключового партнера, «особливо з огляду на те, що вже зроблено обома країнами для поглиблення співпраці». Він також наголосив, що за тих обставин, які сьогодні склалися і в Україні, і у світі, «нам як ніколи потрібно мати співробітництво на рівні парламентів».

За ініціативою А. де Деккера сторони обговорили низку питань, пов'язаних з проблемами європейської безпеки. У цьому контексті В. Литвин повідомив, що влітку цього року в Києві заплановано провести спільну конференцію з питань загальноєвропейської безпеки, участь в якій візьмуть представники Міжпарламентської асамблеї країн — учасниць СНД, Міжпарламентської асамблеї Західноєвропейського Союзу — Європейської асамблеї безпеки і оборони та Верховної Ради України.

За словами В. Литвина, Україна «має європейську історичну пам'ять, європейську самоідентифікацію, і водночас вона перебуває на перехресті шляхів між Заходом та Сходом». Серед українських громадян і політиків, заявив Голова Верховної Ради України, немає розбіжностей щодо європейської перспективи нашої держави, проте це не заперечує необхідності розвивати відносини з Росією. «Це не альтернативні речі, — наголосив він. — Я переконаний, що такий підхід збігається з баченням європейських держав».

Загалом, на думку Голови Верховної Ради, необхідно «колективно осмислити, що відбувається у світі: події на Балканах, конфлікт на Кавказі, світова фінансова, енергетична і екологічна кризи...». «Все це засвідчує, що світ переживає загальноцивілізаційну кризу. Це диктує нам необхідність переосмислення основних принципів співіснування у світі. Країнам важливо не замикатися в собі, а шукати шляхів для спільного подолання негативних явищ», — заявив він.

Голова Верховної Ради також запросив парламентську делегацію Бельгійського парламенту відвідати Україну з візитом у зручний для них час.

***

У понеділок парламентська делегація України на чолі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином зустрілась з керівниками 13 великих європейських та багатонаціональних компаній, які активно інвестують в Україну.

Зустріч була організована бізнес-радою Україна—ЄС. До українських парламентаріїв звернулись керівники «Imperial Tobacco», «Westinghause», «Shell», «ArcelorMittal», «Case New Holland», «John Deere», «IBM», «Boeing», «Bunge», «Польської нафтогазової компанії», «Blueprint», «First International Resources», «Freshfield Bruckhaus Derringer». У зустрічі також взяла участь керівник переговорної команди ЄК щодо зони вільної торгівлі Україна—ЄС пані Ева Сінов'єч.

Учасники зустрічі обговорили поточний стан відносин Україна—ЄС і переговорний процес щодо підписання угоди про асоціацію, яка також включатиме положення про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Голова Верховної Ради наголосив на важливості проведення внутрішніх реформ для створення необхідного правового поля і сприятливих умов для розвитку бізнесу. В. Литвин акцентував увагу на важливості реалізовувати політичні домовленості стосовно поглиблення відносин з ЄС, ключовою з яких є укладення угоди про асоціацію, і висловив думку, що це може бути зроблено ще до наступних президентських виборів в Україні.

Голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська на прохання учасників зустрічі надала розгорнуту інформацію стосовно пакета антикризових заходів; заходів, спрямованих на стимулювання розвитку економіки України й окремих її секторів, зокрема, металургійного, хімічного та агропромислового комплексів.

Під час зустрічі було обговорено питання енергетичної безпеки, розвитку і потенціалу атомної енергетики в Україні, диверсифікації енергетичної системи, підвищення продуктивності видобутку природних ресурсів, виробництва електроенергії, реалізації інфраструктурних проектів за допомогою інформаційних технологій, використання можливих додаткових фінансових механізмів для розвитку інфраструктури, розвитку цивільної авіації в Україні, зокрема, ратифікації Верховною Радою України Кейптаунського договору.

Також було обговорено низку проблемних для європейського бізнесу питань.

Голова Верховної Ради висловив готовність до врахування пропозицій представників бізнесу під час розробки законопроектів, спрямованих на стимулювання розвитку вітчизняної економіки, підвищення її конкурентоспроможності, що дасть змогу повною мірою отримувати переваги від інтеграції до світової економіки, і, зокрема, економіки Європейського Союзу.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Делі прагне до науково-технічного співробітництва з Києвом

Фото надано прес-службою М. Томенка.

Проблему депутатів-перебіжчиків в українському парламенті слід вирішувати якомога скоріше. Таку думку висловив **заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко *(на знімку праворуч)* під час зустрічі, в рамках свого робочого візиту, із заступником Голови Народної палати парламенту Індії Чарнджитом Сінгхом Атвалом.**

Депутатська відповідальність за порушення партійних програм, зраду інтересів виборців та корупційні голосування має стати основою функціонування вищого законодавчого органу, наголосив Микола Томенко. «Необхідно зробити все, аби найближчим часом така політична корупція в українському парламенті була зупинена», — сказав він.

Чарнджит Сінгх Атвал зауважив, що в індійському парламенті, до якого входять представники багатьох політичних сил, особливо важлива саме відповідальність депутатів перед своїми партіями. Через порушення цієї норми протягом останнього скликання десятьох обранців позбавлено депутатських мандатів. Чарнджит Сінгх Атвал нагадав: спеціальним законом передбачено застосування санкцій до депутатів за невиконання колегіального рішення фракції та порушення фракційної дисципліни. Жодне рішення щодо цих депутатів не скасовано в судовому порядку.

Під час зустрічі сторони домовилися про візит делегації парламенту Індії в Україну після завершення парламентських виборів в цій країні, запланованих на квітень-травень цього року.

Окрім того, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко зустрівся з першим заступником міністра науки та технологій, співголовою українсько-індійського Комітету з питань науково-технічного співробітництва, професором Тхирумалачарі Рамасамі. За словами Миколи Томенка, Україна вважає таку співпрацю перспективним напрямом розвитку довгострокового українсько-індійського партнерства. Тхирумалачарі Рамасамі підтвердив готовність індійської сторони одразу ж після формування нового уряду Індії повернутися до питання підписання між двома країнами угоди про науково-технічне співробітництво та протоколу про захист прав інтелектуальної власності.

У рамках візиту заступник Голови Верховної Ради також провів зустрічі з керівництвом окремих політичних сил.

Прес-служба заступника Голови Верховної Ради.

Генеральній прокуратурі доручено перевірити законність дій високопосадовців при укладанні газових угод

Вітчизняний паливно-енергетичний комплекс функціонує в умовах збереження раніше ідентифікованих ризиків та подальшого накопичення реальних загроз енергетичній безпеці України. Більшість завдань, спрямованих на вирішення проблем у цій сфері, залишається невиконаною. Нехтуються заходи, пов'язані з реалізацією енергетичної стратегії України на період до 2030 року. До таких висновків дійшли учасники засідання РНБО. Днями його рішення оприлюднене на офіційному сайті Президента.

У документі, зокрема, жорсткій критиці піддано угоду про поставки газу, укладену з російською стороною на початку цього року. Базову ціну на блакитне паливо тут називають найвищою в Європі, а формулу її розрахунку необґрунтованою. Серед низки інших зауважень значиться і невирішеність питання легітимної передачі від компанії «Росукренерго» НАК «Нафтогаз України» прав власності на газ. Отож роботу уряду щодо забезпечення енергетичної безпеки визнано «такою, що недостатньою мірою сприяє відведенню загроз національній безпеці та потребує невідкладного вжиття заходів».

У рішенні перелічено план завдань для уряду, розрахованих на лютий—квітень поточного року. Очікується, вони мають виправити ситуацію. Протягом зазначеного часу Генеральна прокуратура перевірятиме додержання законності при видобуванні та реалізації вітчизняного газу суб'єктами господарювання, при наданні Міністерством охорони навколишнього природного середовища ліцензій на видобуток газу та при розслідуванні кримінальних справ, порушених протягом 2007—2009 років за фактами своєння злочинів у сфері видобування газу. Генеральному прокуророві доручено протягом місяця перевірити дотримання нашими посадовцями українського законодавства при проведенні переговорів та укладенні контрактів з російською стороною.

Леся ВИСОЧАНСЬКА.

САМОВРЯДУВАННЯ

КРИМ

Проти шести кримських депутатів порушено кримінальну справу

Управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України порушило кримінальну справу проти шести депутатів Партенітської селищної ради (АРК). Затриманих підозрюють в організації групи, яка торік улітку сприяла колишньому селищному голові Миколі Конєву в отриманні рекордного за всю історію країни хабара у розмірі 5,2 млн. доларів за влаштування земельних оборудок.

Як повідомили в прокуратурі, кримінальну справу стосовно депутатів порушено за ознаками двох статей Кримінального кодексу України: «отримання хабара в особливо великих розмірах» та «фіктивне підприємництво».

Віктор ХОМЕНКО.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Міського керівника відсторонили від обов'язків

Сесія Тисменицької міської ради розглянула постанову прокуратури області про усунення з посади міського голови Яреми Галиги. Йому висунули звинувачення у зловживанні владою і службовим становищем. Прокурорське рішення підтримали 19 депутатів міськради з 25 присутніх на сесії.

У постанові обласної прокуратури, зокрема, йдеться про те, що чільник Тисмениці дав незаконну вказівку своїм підлеглим скласти списки потерпілих від минулорічної повені без обов'язкового попереднього обстеження житлових будинків. Внаслідок цього допущено зловживання з розподілом бюджетних коштів. Так, 12 мешканців міста, яких не затопило взагалі, отримали компенсації з бюджету, а сім городян отримали грошову допомогу, яка їм не належала, замість власників пошкоджених осель. Слідчі обласної прокуратури стверджують, що внаслідок неправомірних дій міського голови держава зазнала збитків на суму 395 тисяч гривень.

На час досудового та судового слідства 60-річного Ярему Галигу, який обирався на посаду громадою двічі поспіль, усунули від виконання посадових обов'язків, з тим щоб міський голова не намагався впливати на свідків. Обов'язки міського голови покладено на його заступника Петра Сендецького.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЛУГАНЩИНА

«Дайте нам голову, а то застрайкуємо!»

— вимагають ветерани

У райдержадміністраціях Лутугинського і Станично-Луганського районів уже два роки немає голів. Головною причиною такої ситуації в області вважають кризу у верхніх ешелонах влади. Як відомо, процедура призначення відбувається спочатку в Кабінеті Міністрів, а потім у Президента країни, але високі чиновники не можуть дійти згоди навіть при затвердженні кандидатур на посаду керівника району. Таке ставлення обурило Лутугинську районну раду ветеранів. Її голова Микола Ісправников пообіцяв: якщо не буде вжито негайних заходів, ветерани району організують акцію протесту.

Алла АНТІПОВА.

Працювати, а не мріяти про портфелі

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Були часи, коли місто Роздільна вважалося кращим районним центром Одеської області. Тут було побудовано ультрасучасний залізничний вокзал, проведені газифікація і водопостачання, реконструйовані, а по суті, побудовані з нуля, стадіон, школа-гімназія, районна поліклініка, центральний майдан, вирощений сквер-розарій, упорядковані тротуари і дороги. Сьогодні ці зміни практично непомітні — зник сквер із трояндами, розбиті тротуари, занепадає стадіон.

Занехаяння міста почалося відразу після того, як до влади в районі прийшли не професіонали, а горлопани з місцевих майданів. Якість влади, якість управління районом і містом була настільки неефективною і низькою, що все хороше, зроблене попереднім керівництвом, почало розвалюватися. Ось уже півтора року в районі і місті немає влади. Колишнього міського голову Роздільної затримали правоохоронні органи в момент одержання хабара в особливо великих розмірах, і він пізніше був засуджений судом. Указом Президента України звільнено з обійманої посади голову районної державної адміністрації, а нового ще досі не призначено. За відсутності влади в місті і районі почався дерибан землі, державного майна.

Усе це мешканці Роздільної розповідали народному депутату України, першому заступнику голови Комітету з питань національної безпеки та оборони Сергію Гриневецькому під час прийому ним громадян. Проблеми, що роздирають роздільнянців, зовсім успішно можна було б розв'язувати на місцевому рівні. Але парадокс полягає у тому, що цього місцевого рівня, тобто місцевої влади в районі, сьогодні практично немає.

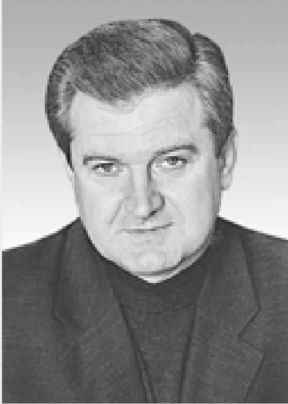
З проханням допомогти в ремонті дитячої юнацько-спортивної школи до народного депутата звернувся її директор В. Замітайло. Проблема, на перший погляд, копійчана — йдеться про ремонт даху спортивної школи. Але від прохань директора всі в Роздільній відмахуються.

Мешканці багатоквартирного будинку колишнього ТОВ «Гідропрес» буквально плакали від дуже важких умов, в яких їм доводиться жити. Люди просили Сергія Гриневецького допомогти вивести житловий будинок зі статутного фонду підприємства, щоб мати можливість самим вирішувати побутові питання на правах власників.

Прийом з особистих питань Сергій Гриневецький вів до останнього виборця, що записався. Таких було 21 особа, і з кожним із них народний депутат поговорив, вислухав, дав конкретні доручення своїм помічникам з надання допомоги людям.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

КОМЕНТАР народного депутата України Сергія ГРИНЕВЕЦЬКОГО:

— Те, що відбувається сьогодні у країні, — результат відсутності влади. І Роздільна і Роздільнянський район не виняток. Сьогодні, коли спостерігається тотальна бездіяльність і корупція, необхідні люди з досвідом і такі, котрі вміють керувати. Через недбалість влади в заручниках опинилися люди. Сьогодні треба працювати, а не мріяти про посади і крісла.

У Роздільній живе моя мама, тут я закінчив школу, тут почалася моя трудова біографія. І мені боляче спостерігати за тим, як деградує місто, як зникає довіра людей до влади. Очевидно, позначаються і недоліки виборчої системи. Депутати, які пройшли до місцевих рад за партійними списками, як правило, відірвані від виборців, цікавляться власним бізнесом. А страждають від цього люди.

15 березня в Роздільній відбудуться вибори міського голови. Районна партійна конференція «Народної партії» висунула на посаду міського голови кандидатуру Михайла Лужного. Він — людина слова і справи. З такими людьми Народна партія не боїться йти у владу. Наша партія готова взяти відповідальність за відродження міста Роздільна і району.

ФОТОФАКТ

Голова Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики Олександр Ткаченко працює над урядовим законопроектом щодо розміру статутного капіталу товариств з обмеженою відповідальністю, який буде внесено на розгляд Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Соціальний захист чорнобильців не поліпшився

Першим питанням на своєму вчорашньому засіданні Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи розглянув інформацію Мінпраці України про стан соціального захисту чорнобильців. Члени комітету констатували: протягом двох останніх років міністерство нічого не зробило для його поліпшення. Крім того, воно ухиляється від виконання постанови Верховної Ради про створення єдиного центрального органу виконавчої влади з усіх чорнобильських питань.

Комітет розглянув також ситуацію, що склалася довкола Національного природного парку «Синевир» у Закарпатській області. Висновок комітету — ні Мінприроди, ні місцева влада не вжили належних заходів до створення парку, Музею лісу і сплаву в ньому.

Гостра дискусія на засіданні розгорілася про стан екологічної безпеки у місті Шостка Сумської області. Комітет ще повернеться до розгляду цього питання.

Прийнято рішення про проведення двох парламентських слухань: 8 квітня — про «Сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи» і 5 травня — «Глобальні зміни клімату: загрози для України та шляхи їх подолання».

На засіданні комітету, яке проходило під головуванням Анатолія Семиноги, було розглянуто низку інших важливих питань і ухвалено відповідні рішення.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Плани Росії побудувати військові бази в Абхазії і Південній Осетії не сприяють зміцненню безпеки на Кавказі. Про це сказав Верховний представник ЄС з питань зовнішньої політики та безпеки **Хав'єр СОЛАНА** *(Укрінформ)*

Майже половина літніх людей в країні вже отримали пенсії за лютий. Про це повідомили у Пенсійному фонді України *(Укрінформ)*

У НОМЕР

КРИМ

У алуштинській лікарні відкрили пологове та інфекційне відділення

Нові пологове й інфекційне відділення, а також харчоблок і котельню отримала алуштинська лікарня. У пологовому тепер є комфортабельні палати та два пологові зали з кюветами для ослаблених дітей, лампи фітотерапії, апарати штучного дихання для новонароджених, апаратура для дослідження стану немовлят до народження, бокси інтенсивної терапії малюків.

Таке необхідне для курортної Алушти, населення якої влітку збільшується вп'ятеро, інфекційне відділення відкрили у відремонтованому приміщенні. Хоча на нього претендувало чимало бізнесменів з планами створити тут розважальний центр чи готель. Депутати ж надали перевагу медикам і виділили на капітальний ремонт кошти з міського бюджету. Поруч — сучасна автономна котельня й харчоблок.

Віктор ХОМЕНКО.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Керівники регіону відмовилися від премій і надбавок

Голова Дніпропетровської ОДА Віктор Бондар та його заступники вирішили спрямувати ці кошти до загального фонду заробітної плати спеціалістів обласних та районних держадміністрацій. — Ми розглянули зміни в заробітній платні працівників облдержадміністрації та райдержадміністрацій. Вони свідчать про те, що це серйозний крок назад. Тому, щоб хоч якось підтримати середню ланку, прийняли таке рішення, — заявив Віктор Бондар на нараді з міськими головами та головами РДА, керівниками територіальних управлінь та структурних підрозділів. За його словами, заробітна плата головного спеціаліста в райдержадміністраціях на сьогодні становить 1315 грн., а в облдержадміністрації місячна зарплата фахівця — 1506 грн.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

До старих боргів додаються нові

На підприємствах Тернополя ростуть борги з виплати зарплати. Причому, як на тих, які працюють не у повну силу, так і на тих, де щодня видають продукцію. Скажімо, ТОВ «Тернопільхліб-пром» заборгував своїм працівникам понад 200 тисяч гривень. Давно не бачили зарплати і у ВАТ «Тернопільський комбайновий завод»: тут борг підприємства перед своїми працівниками наближається до півмільйона гривень. Ще складніша ситуація у ВАТ «Текстерно», яке є потенційним банкрутом. Текстильникам кілька місяців не виплачують заробленого, і борг перед ними становить на початок лютого понад 1,1 мільйона гривень. Новий прокурор міста Сергій Банах пообіцяв боротися з таким ганебним явищем, як невиплата людям заробленого. Наприкінці січня порушено кримінальну справу стосовно директора однієї з будівельних фірм — за фактом безпідставної невиплати зарплати. Як показала перевірка, гроші на фірмі були, але керівник спрямував їх на інші потреби, а працівники у жовтні-грудні не отримали понад 70 тисяч гривень зарплати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

А ви вірите в чорні дні?

Інструкція для виживання

Сьогодні — п'ятниця, 13-те. І навіть ті, хто зовсім не вірить у прикмети, воліють бути обережнішими у цей нещасливий день. Ну а людям, для яких чорна кішка, жінка з порожнім цебром і павук, що ви його побачили ранком, — поганий знак, хочемо дати кілька давніх рецептів.

Знавці стверджують, що фатального дня не варто відсиджуватися вдома. Хоча ось американці вважають інакше, і п'ятниця 13-те обходиться їхньому бізнесу мало не в мільярд доларів, оскільки цього дня багато хто просто втримується від відвідування магазинів, подорожей і розваг... Але ми не будемо наслідувати їх приклад! Просто плюнемо через ліве плече: саме там засідає нечиста сила, і, якщо ви її скривдите, то вона неодмінно піде. Не займим буде сьогодні приколоти на одяг шпильку. А от на вулиці шпильки і монетки краще не піднімати. До речі, є легенда, що Наполеон настільки боявся п'ятниці 13-го, що одного разу не прийняв у цей день від французького вельможі в дарунок скриню з золотими монетами і прикрасами.

Ще фахівці з прикмет радять покласти дрібку солі в кишеню і на робочий стіл. Так у цей день завжди робив Отто фон Бісмарк. А древні римляни взували лівий сандалій на праву ногу, а правий — на ліву, щоб заплутати сліди. Крім того, рекомендують посваритися з кимнебудь. Тільки про всяк випадок попередьте, що робите це винятково в профілактичних цілях.

Ну а найправильніший спосіб позбутися від нещасть — одружитися. Кажуть, шлюби, укладені в п'ятницю 13-го, — найміцніші у світі. Тільки українці цьому поки що не дуже вірять і вважають за краще йти під вінець завтра — у День святого Валентина.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

250 тонн вугілля на добу видобуватиме шахта, яку збиралися закрити

Після п'ятирічної перерви відновила вуглевидобуток шахта «Новодружківська» ВАТ «Лисичанськвугілля». Відстояти шахту, що за рішенням Мінвуглепрому потрапила під «консервацію», було нелегко. Незважаючи на запаси вугілля, яких вистачить ще на кілька десятків років, у підприємства були низькі економічні показники. Керівництво «Лисичанськвугілля» вирішило повернути шахту до життя за рахунок власних коштів. Тим більше, що вугілля тут добувають енергетичне, зольність якого після збагачення становить 22—23%. На генерування ресурсів і реалізацію проекту по відкриттю нової лави пішло півроку і витрачено близько 5 млн. грн. Після того, як комплексно-механізовану лаву здано в експлуатацію, на «Новодружківській» мають намір добувати 250 тонн вугілля на добу. Видобуток палива проводиться на глибині 680 метрів.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Ультрафіолетом проти грипу

Полтавщина готується до чергового спалаху грипу, який зазвичай буває у лютому. В період епідемії шкільні навчальні заклади, як правило, закривають на карантин. А от у Полтавській загальноосвітній школі №13 цього року карантину сподіваються уникнути.

Тут запровадили цікаве нововведення — класні кімнати обробляють ультрафіолетовим опроміненням. Ідея з ультрафіолетовим опроміненням шкільних приміщень виникла не випадково. Минулого року у двох класах проводили експериментальне кварцювання приміщень, і з'ясувалося, що концентрація бактерій набагато знизилася, відповідно, й захворюваність теж. Директор школи Іван Гончаренко звернувся до міського відділу освіти з проханням допомогти придбати спеціальні лампи. Зараз у шкільних приміщеннях встановлено сім приладів ультрафіолетового опромінення. Для реального ефекту процедура має тривати не менше 45 хвилин, тому кварцювання відбувається у нічні години, крім суботи та неділі. Тут впевнені, що цей досвід варто застосовувати усім навчальним закладам.

Лариса КОБА.

Полтавська область.

Столиця мітингує

Черновецькому влаштували протест, а Довгому — медовий місяць

Київрада знову в облозі. Вчора профспілки дотримали слова й вивели незадоволених під вікна столичних чиновників. На деякий час їм навіть вдалося перекрити рух на Хрещатику. Люди вимагали не допустити підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги й зберегти безплатну медицину. Нагадаємо, історія з космічними тарифами від Л. Черновецького тягнеться ще з минулого року. Чотири рази градоначальник підписував розпорядження про підвищення тарифів для підприємців і стільки само їх скасовував Президент. Утім, пікетувальники бояться, що гарант врешті не зможе вплинути на діяльність Київради.

— Так, це правда, що київські комунальні тарифи — одні з найнижчих по Україні, але все інше — у нас дорожче. Ті гроші, які нам доведеться сплачувати, жодна із сімей не потягне, — скаржилися вони.

Незабаром до мітингувальників приєдналися водії громадського транспорту. Щодня вони перевозять різні категорії пільговиків — на знак подяки міська влада не доплачує їм гроші. Відтак деякі вже по три місяці сидять без зарплати. У натовпі пікетувальників ледь не загубилися і столичні вчителі. Зі шкільними дзвониками в руках вони протестували проти відміни муніципальної надбавки: 50% для адміністрації шкіл та 20% для педагогів та інших працівників освіти.

За традицією, пікет не обійшовся й без театралізованого дійства. «Сватання на Хрещатику» влаштували секретарю Олесю Довгому — під стіни Київради йому привели наречену. Раніше Леонід Черновецький заявляв про мільйон доларів тому, хто знайде обранцю для його заступника. Тож люди чекали на обіцяну винагороду. Тим часом потенційна дружина роздавала інтерв'ю: «Я прийшла по Олесика, хочу звідти його виманити, хай він зі мною одружиться, і ми будемо робити з ним справжню справу — народжувати дітей».

І хоча секретар «своєї долі» так і не побачив, встиг відреагувати на пікет. Він заявив, що обурення людей є справедливими, і Київрада спробує домовитися з профспілками. Однак мітингувальників заклик на піднятися трохи вище — на Грушевського.

— Кабінет Міністрів і Верховна Рада України виймають гроші з кишені кожного киянина. Якщо раніше бюджет міста Києва, яким можна було нагодувати киян, був у вигляді яблука, — сказав Довгий, демонструючи фрукт, — то сьогодні, після того, як над ним попрацювала Верховна Рада і Кабмін, від нього залишився лише недогризок.

До речі, надкушене яблуко також знайшлося на столі Довгого, його він покрутив у руках перед журналістами.

— Неможливо недогризком від бюджету нагодувати ту саму кількість у тій самій пропорції, як це було, коли яблуко було ціле, — підсумував він.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

А вам — вітання від слона Васі

Практично щодня КМДА «радує» киян черговими ноу-хау, спрямованими винятково на їхнє благо, як запевняє Леонід Черновецький. Наростити «недогризок» міськбюджету київська влада намагається за рахунок впровадження платної медицини, підняття в кілька разів комунальних тарифів... Тепер градоначальник придумав і школи зробити приватними.

Але не єдиним хлібом, як то кажуть, живе столична держадміністрація. Вона всіляко піклується про підняття бойового духу «улюблених бабусь і дідусів» Черновецького. А як підняти їм настрій, якщо гречану кашу вже з'їли? Звісно ж, добрим, веселим словом. От і придумали в КМДА розсилати малозабезпеченим, пенсіонерам, інвалідам оригінальні оптимістичні послання. Наприклад: «Слон Вася вітає Вас зі святом 8 Березня і бажає щастя!» Хто підписуватиметься під таким зверненням, можна тільки здогадуватися. Якщо ідея приживеться, киянам щедро почнуть роздавати «слонів». Чекайте на вітання від Васі.

Вл. інф.

Вони будуть обстоювати інтереси країни

Учора 44-й випуск Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка отримав свої дипломи магістрів. 246 юнаків і дівчат зранку прийшли до своєї альма-матер ще студентами, щоб уже за кілька годин стати випускниками.

В Інституті міжнародних відносин з самого ранку чекали на поважних гостей. У списку запрошених на вручення дипломів, окрім самих випускників і їхніх батьків, ще й найвище керівництво країни — Президент і очільники кількох міністерств.

— Я цього дня, коли вдягну мантію і конфедератку, чекала з першого курсу! А зараз як подумаю, що все, студентське життя минуло, на очі сльози навертаються. Треба ще з усіма сфотографуватися, усіх привітати!, — розповіла Юлія.

Цього року дипломи випускникам вручалися з кількох спеціальностей. Зокрема, міжнародні відносини, міжнародне право, міжнародні економічні відносини, міжнародний бізнес і інформація. 71 студент закінчив навчання з красним дипломом. Леонід Губерський, ректор КНУ імені Т. Шевченка, переконаний, цьогорічні випускники-міжнародники — гідне поповнення дипломатичних лав. Адже вони є високоосвіченими фахівцями та тими, хто справді обстоюватиме національні інтереси країни. Погодився із цим і глава держави Віктор Ющенко.

— Я переконаний, що поріг цього інституту переступають справжні великі патріоти. Його прийнято називати «кузнею дипломатичних кадрів». Адже із цих стін вийшло багато міністрів та представників дипломатичних місій. І якою буде країна через рік, п'ять, десять залежатиме від вас, випускників. Та, щоб вони часом не заблукали у векторах політичного майбутнього, нагадав, що Україна — європейська держава і такою має бути і її політика.

— Це — політика майбутнього. Зараз її тільки закладено, але розвивати її потрібно буде саме вам! Щастя, успіху і процвітання! Щоб ви жили у вільній, демократичній та європейській країні!

В урочистостях з нагоди випуску магістрів в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка взяли участь Президент України Віктор Ющенко, міністр закордонних справ Володимир Огризко та ректор університету Леонід Губерський.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Гастарбайтери в Росії — люди другого сорту

Експерти міжнародної правозахисної організації Human Rights Watch презентували аналітичну доповідь про трудових мігрантів у Росії. У документі зазначається, що іноземні робітники не захищені від зловживань із боку роботодавців та агентів із працевлаштування, більше того, гастарбайтери постійно зіштовхуються з вимаганням і свавіллям із боку міліції та інших посадових осіб.

«За даними Всесвітнього банку, за кількістю прийнятих мігрантів Росія посідає друге місце у світі після США». Загалом у РФ працюють 9 мільйонів трудових мігрантів. Основна частина робітників — громадяни Таджикистану, Узбекистану, Молдови. В інтерв'ю «Голосу України» прес-секретар Федеральної міграційної служби Костянтин Полторанін заявив, що «за офіційними даними, у Росії сьогодні працюють 350 тисяч трудових мігрантів з України».

Основна частина громадян України працює в будівництві. Силами нелегалів у Москві та Московській області ведеться 99 відсотків будівництва. Інакше кажучи, в кожному квадратному метрі житла, яке зводять у столиці та області, є піт і кров наших співвітчизників.

Саме трудові мігранти піддаються нападам із боку фашистських і расистських організацій. У результаті загинули 82 особи. Роботодавці як і раніше не бажають офіційно приймати іноземців на роботу. За відсутності термінових заходів із боку уряду Володимира Путіна трудові мігранти подвійно вразливі для порушень: і з боку роботодавців, і з боку тих, хто хотів би зігнати на іноземцях невдоволення, спричинене економічною кризою в Росії.

Московська влада змінила закон «Про міграційний облік іноземних громадян та осіб без громадянства в РФ» так, щоб «одержувати дані про в'їзд і виїзд у реальному часі». Кримінальний кодекс доповнено статтею «Незаконне ввезення на територію РФ іноземних громадян», що встановлює кримінальну відповідальність за «сприяння незаконній міграції».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

«Артек» звільнили від податків

Депутати Гурзуфської селищної ради на сесії звільнили Міжнародний дитячий центр від оплати місцевих податків і зборів. Тепер «Артек» не платитиме зборів за право використання місцевої символіки і проведення кіно- й телезйомок, за парковку автомобілів і проведення аукціонів. Табір звільнено також від курортного і ринкового зборів та податку з реклами й комунального податку. Це зроблено «задля стабілізації роботи центру, поліпшення умов для оздоровлення й відпочинку дітей», пояснили депутати.

Вл. інф.

«Швидка» засвітилася

Відтепер працівників швидкої допомоги міста Дубна (Рівненська область) можна розпізнати навіть уночі. Адже вони отримали спеціальний одяг, який світиться — теплі куртки яскраво червоного кольору зі світловідбивальними смугами, великим написом на спині «Швидка допомога» і телефонним номером служби — 103. Спецодяг придбано на кошти районного бюджету. Всього пошито майже сотню курток — рівно стільки, скільки медиків працює на станції «швидкої допомоги».

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівне.

Економити вирішили на медицині

У кіровоградських міських закладах охорони здоров'я лікування стає проблематичним. Про це заявив голова комісії з питань охорони здоров'я і соціального захисту населення кіровоградської міської ради Віктор М'ягкий. І пов'язано це з принизливим бюджетом на 2009 рік, який змушує медиків просити гроші. Передбачених коштів не вистачить навіть на заробітну плату, а про закупівлю сучасного устаткування і говорити не доводиться. Зокрема, у рентген- і фізкабінетах з деякого часу знаходитися буде просто небезпечно. «Лікарні перетворилися на установи добровільно-примусового вилучення грошей», — стверджує В. М'ягкий. За його словами, нинішній бюджет є найгіршим за три останні роки.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

П'яниці й мертвим страшні

Кримінальною справою завершився п'яний дебош на кладовищі в селі Новосілки Горохівського району Волині. За одну ніч тут було знищено та частково пошкоджено 37 надмогильних пам'ятників. Пошуки міліції завершилися результативно. Цей дикунський вчинок скоїли 22-літній Олександр Г. та 19-річний Сергій А., мешканці цього самого села, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння. Тепер молоді вандали не можуть пояснити мотиви своїх учинків. Нині з'ясовують розміри завданих збитків, порушено кримінальну справу.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Військові намагалися здати в металолом півтонни болванок від боєприпасів

Днями працівники Мелітопольського міського відділу міліції затримали за територією військової частини, що дислокується поблизу Новобогданівки, автомобіль, в якому троє військовослужбовців везли на приймальний пункт півтонни металевих болванок від боєприпасів. Наскільки цей вантаж безпечний, тепер встановлюють експерти. Зібрані матеріали співробітники державної служби з боротьби з економічними злочинами передали до військової прокуратури Запорізького гарнізону, де проти «металістів» у погонах порушили кримінальну справу.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА — ГВІНЕЯ-БІСАУ

Встановили дипломатичні відносини

Україна і Республіка Гвінея-Бісау вирішили встановити дипломатичні відносини шляхом обміну нотами між зовнішньополітичними відомствами. Про це напередодні повідомила прес-служба Міністерства закордонних справ України. Дата встановлення дипломатичних відносин — 12 лютого 2009 року. Нагадаємо, Гвінея-Бісау — держава на західному узбережжі Африки, що була португальською колонією. З 1974 року —незалежна держава. Крім материкової частини, включає острів Болама й архіпелаг Біжагош. Межує з Сенегалом і Гвінеєю.

ІЗРАЇЛЬ

Інтрига зберігається

Після виборів до парламенту Ізраїль політично розколотий. І праві, і ліві зібрали приблизно однакову кількість голосів. Центристська «Кадима» змогла відчайдушним ривком обійти на фініші поміркованих консерваторів з «Лікуда», однак ця перемога не гарантує того, що партія міністра закордонних справ Ципі Лівні сформує уряд. Різниця між двома ізраїльськими політичними коаліціями, що намічаються, — одне депутатське місце. Тому експерти вважають, що на формування нового уряду підуть тижні.

РОСІЯ — США

Не поділили космічний простір

Над територією Красноярського краю Росії на висоті приблизно 760—780 км зіштовхнулися американський і російський супутники. У результаті утворилася велика хмара сміття, переважно з уламків російського космічного корабля. Постраждалий американський супутник — один із 66 супутників системи Іridium — першої у світі мережі низькоорбітального мобільного супутникового зв'язку. Вага кожного супутника становила більш як 455 кілограмів. Реальні масштаби ситуації, що виникла при цьому, вважають фахівці, можуть бути визначені щонайменше через кілька тижнів.

КИТАЙ

Заарештовано винуватців пожежі в телецентрі

Вину за гігантську пожежу дев'ятого лютого в новому приміщенні Центрального телебачення Китаю покладено на чотирьох співробітників ЦТБ, які вже перебувають під арештом. Причиною загоряння визнано несанкціонований запуск феєрверків, що влаштували самі телевізійники. Серед арештованих — один з керівників телебачення, котрий був відповідальний за зведення нових веж центру. Крім того, під варту взяті вісім найманих робітників, які безпосередньо займалися запуском піротехніки. Центральне телебачення Китаю вже офіційно вибачилося за пожежу, що на ніч паралізувала дорожній рух у центрі столиці.

Ескалація насильства в Дарфурі свідчить про прагнення до продовження конфлікту, заявив Генсек ООН Пан Гі Мун *(Укрінформ)*

На вулиці Головній у Чернівцях художник Анатолій Федірко відкрив свій новий пам'ятний знак — скульптурну інсталяцію у вигляді кількох пар взуття, присвячену Прем'єр-міністру України Юлії Тимошенко. Арт-проект він назвав (NoN) Cult №7, *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА*

МОЯ ПОЗИЦІЯ

«Ты, Зин, на грубость нарываешься»

Посол РФ в Україні Віктор Черномирдін не раз вихвалявся своєю чеснотою — різати правду-матку в очі, не звертаючи уваги на різні дипломатичні екивоки. Сумнівна як для особи такого рангу чеснота: все-таки не балони протаном-бутаном у нас заправляє, а представляє велику державу. А «правда-матка», що часто межує з недержанням мови, між іншим кидає тінь і на Росію, бо мимоволі спадає на думку російське прислів'я: «Каков поп, такой и приход»...

Тонке розуміння міжнародної ситуації і українських реалій пан Черномирдін виклав і в останньому інтерв'ю в «Комсомольській правді». Виклав, за звичкою, з усією прямотою: «Справа в тому, що скрізь американці. Скрізь стирчать американські вуха. Вони не хочуть. Вони не хочуть і газовий консорціум між Росією і Україною. Вони взагалі нічого не хочуть. А посол США, коли йому ставлять запитання: «Та хто ж винен у тому, що перекрили газ?» — відповідає: «Росія»...

Який спостережливий Вільям Тейлор, з'ясовується. Відразу побачив, чиї «вуха стирчать» за «заглушкою». Утім, справа не в американцях: нехай вони, як і росіяни, чогось хочуть чи не хочуть на своїй території, а вирішувати, чи потрібен нам газовий консорціум і з ким, належить самій Україні. І тут при владі не такі вбогі на власний розум зібралися, як видається з інших столиць, щоб не розуміти ціни газогінної «самостійності». Принаймні поки що розуміти.

«Ось у нас усе деякі кажуть: «Куди Україна від нас подінеться? Подінеться! Ще й як. Ти думаєш, ці українці, які в Росії працюють, вони нас поважають? З великою любов'ю до нас?». А звідки цій любові взятися, скажіть, поклавши руку на серце, Вікторе Степановичу? Ті українці, які працюють у вас, все-таки не сліпі й не глухі і на зневажливе ставлення до них — від Президента до «стурбованого» власною великодержавністю обивателя — не можуть відповісти повагою. А хто до них з добром, до того й вони з вдячністю: така вже у нас особливість, як правило. Хоча й бувають винятки, звісно.

Крім українських заробітчан Віктору Черномирдіну не подобається і нинішня влада: «З цим українським керівництвом домовитися не можна... Прийдуть інші люди — подивимося... Обов'язково тверезі прийдуть, нормальні». Тут пан посол має рацію: про що йому говорити, наприклад, з Ющенком? «На вигляд ніби нормальний мужик, а щось не те робить. Одне слово, на полювання не їздить, на пасіку не запрошує. Ось якби лишні хоч пройшлися би по пороші з «ружьишком», випили б на привалі за мисливську удачу — і, красота, тверезі, нормальні... Однак, лихо, не тільки нинішній Президент не до «шмиги» екс-прем'єру Росії. Його й інший Віктор — Янукович — не влаштовує, бо з ним, хоч і можна говорити, а ось довіряти — зась...

«Переживає» Віктор Степанович і за наші владні конфлікти: «Ось вона (прем'єр себто. — **Авт.**) підписала потрібний для України договір, а він (Президент. — **Авт.**) зараз прискіпується: де гроші, Зін?». Вболівати за «братню Україну» з її «сварливим керівництвом», звичайно, похвально, але й не зайве в курсі таємниць власного двору бути. Поінформовані джерела стверджують, що Дмитру Медведєву вже обрид імідж покірного правонаступника Володимира Путіна, і він, попри «маску», дав зрозуміти, що дії уряду відтепер не тільки можна, а й потрібно критикувати. Отак-то буває.

Прочитаєш інтерв'ю посла (!) і думаєш: наче нормальний мужик, а щось зовсім не те «городить». Одне слово, як писав Висоцький, «ты, Зин, на грубость нарываешься»...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Календар — як компроміс і подразник

Український календар залишається заручником політичного компромісу. Такого висновку дійшли учасники наради-семінару «Постать гетьмана Івана Виговського та події Конотопської битви 1659 р. в історії та історіографії», проведеної Інститутом історії України НАНУ спільно з Міністерством освіти і КНУ імені Тараса Шевченка.

Директор Інституту історії України НАН України академік НАН України Валерій Смолій, доктор історичних наук, професор Олександр Удод.

Наші історики вважають Битву під Конотопом однією з «найвизначніших перемог української зброї» і важливим етапом боротьби за незалежність. Згідно з ухваленою торік Постановою Верховної Ради «Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2009 році» та відповідним Указом Президента 350-ту річницю Конотопської битви відзначатимуть на державному рівні. Перші «вітання» тоді надійшли... від російського МЗС, яке вважає події 1659 року «кривавою битвою через чергову зраду чергового гетьмана» і розцінює наміри відзначати ювілей як спробу відшукати у спільній історії події і персонажів, «примітних тільки тим, що вони якимось чином були спрямовані проти Москви».

Київ заявив, що не збирається переписувати свою історію під російську диктовку. Проте і в Україні не в захваті від офіційної версії історичного календаря. Як відомо, постанова Верховної Ради приймалася «пакетним голосуванням», адже через суперечності в сесійній залі в інший спосіб вона просто не мала шансів.

— Постанова була компромісною, — **нагадує заввідділу української історіографії, керівник Центру інтеграції історичної науки і освіти Інституту історії України НАНУ, доктор історичних наук, професор Олександр Удод.** — Проте всі найвідоміші дати з нашої історії, найвідоміші постаті в ній зафіксовані. Коли буде стверджуватися наша держава, коли офіційна політика пам'яті набере підтримки більшості населення, тоді вдасться посилити науковий сегмент нашого історичного календаря. А так, на жаль, сьогодні це — компроміс. Ось чому інколи проскакують сумнівні речі. Щербицького святкуємо, Григоренка — ні. Чому? Не вдалося знайти компроміс... 1 січня цього року святкували 100-річчя Степана Бандери. Всі політсили національно-демократичного спрямування звертались до Президента щодо присвоєння йому звання Героя України. Рішення немає. Хоча минулого року таке рішення ухвалили щодо Романа Шухевича. Оця вибірковість теж є результатом компромісу. Ситуацію можна було спрогнозувати. Позитивне рішення ще більше розбурхало б і без того загострене політичне протистояння кінця 2008 — початку 2009 року. Історичний календар, на жаль, і досі є заручником політичної боротьби, яка триває в нашому суспільстві.

— У кожному суспільстві, організованому на засадах державності, обов'язково має існувати офіційна політика пам'яті, — вважає Олександр Удод. — Хоча є й інша думка. Скажімо, академічні історики проти того, щоб держава регулювала історичні наукові дослідження, давала якісь орієнтири. Тому що справді академічна наука повинна ґрунтуватись на засадах автономності й незалежності. З огляду на це постає проблема взаємодії українського історичного календаря із офіційною політикою пам'яті. Тут компроміс між наукою і політикою — річ необхідна.

— А підручники з історії — теж результат компромісу?

— Підручник — це не поле для наукових відкриттів чи наукових дискусій. Але й там достатньо є гострих моментів методологічного напряму. Приміром, було згадано термін «Велика Вітчизняна війна». Це — політичний термін, не науковий, це самоназва тієї війни, яку вів Радянський Союз чітко в рамках з 22 червня 41-го по 9 травня 45 року. Це — не війна і не явище з нашої української історії. Водночас українці брали участь у Другій світовій війні, інколи по обидва боки фронтів і окопів. Друга світова тривала з 1 вересня 39 року по 2 вересня 1945-го. І українці були втягнуті в неї раніше за Польщу і Німеччину. Події навколо Карпатської України у березні 39 року вже означали участь українців у Другій світовій. Сьогодні немає наукового сенсу пристосовувати ідеологічний штамп до української історії. Але ж цей ідеологічний постулат обстоюють комуністична і соціалістична партія, які весь час атакують наші шкільні підручники й програми.

— Тож термін залишиться?

— Ми знайшли компроміс. Думаю, що його підтримають і суспільство, й науковці. Маємо два курси в школах — «Історія України» і «Всесвітня історія». У «Всесвітній історії» є розділи і з історії СРСР. І коли говоримо про дату 22 червня 41 року, то і в програмах, і в підручниках рекомендуємо згадувати про те, що з подачі Ярославського Сталін проголосив цю війну Великою Вітчизняною. І сьогодні вплив Росії на формування нашої історичної свідомості, на жаль, дуже великий — і через видавничу сферу, книжки, якими заповнені ринки України, масову пропаганду їхньої історії і бачення нашої історії через ТБ, радіо, пресу. Переважна більшість документів з нашої історії перебувають у російських архівах. Вони відкривають їх вибірково, дозують. Коли ми звернулися по матеріали про Конотопську битву — почули грубу, різку відмову. По голодомору 32—33 років — так само. А от в контексті 200-річчя Гоголя — ласкаво просимо! Будь ласка, приїжджайте, давайте спільно публікувати документи. На жаль, на історичному фронті між Росією і Україною теж немає миру.

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Головний спеціаліст департаменту загальної середньої та дошкільної освіти МОН України Раїса Євтушенко, доктор історичних наук Віктор Брехуненко, автор програм та підручників з історії України Віталій Власов.

Перший приз сезону здобуто!

СПОРТ

Футбол. Нікозія. XII міжнародний турнір на приз Федерації футболу Кіпру. 11 лютого. **Матч за третє місце. Кіпр—Словаччина. 3:2.**

Фінал. Сербія—Україна. 0:1. Гол: Назаренко, 16.

Сербія: Дишленкович, Рукавина, Драгутинович, Коларов (Джурич, 75), Іванович, Лазович (Сулеймані, 46), Станкович, Міліаш (Кузманович, 46), Йованович, Красич (Янкович, 70), Мутавджич (Тошич, 58). **Тренер** — Радомир Антич.

Україна: Худжамов, Мандзюк, Тимощук, Русол, Воронін (Гоменюк, 46), Шевчук, Левченко, Назаренко, Калиниченко (Ротань, 90+1), Девич (Селезньов, 89), Пашаєв (Чигринський, 46). **Тренер** — Олексій Михайличенко.

У цьому матчі, як уже повідомлялося раніше, не грали динамівці, котрих одразу після зустрічі зі словаками відпустили до клубного тренувального табору в іспанській Марбельї. Але і без них під рукою Олексія Михайличенка знайшлося чимало вправних виконавців.

Як і в попередній зустрічі, українці з відкриттям рахунку не забарилися. Сергій Назаренко забив фантастичний гол! Оборонці суперника винесли м'яча після вкидання ауту Шевчуком. Його повертає ближче до карного майданчика сербів Мандзюк. Девич робить передачу на Назаренка і той, не опускаючи м'яча на газон, з лету потужно пробиває метрів з тридцяти. І влучає у дальню «дев'ятку»!

Далі суперники діяли значно обережніше. Тож результативність цього разу була нижчою, ніж у попередньому матчі. Що не кажи, а фінальний поєдинок диктує свої умови. І тактика проти сербів була зовсім іншою, ніж проти словаків напередодні. І це природно.

Отже, склалося враження, що після проведеного м'яча збірна України віддала ініціативу супернику і почала діяти на утримання рахунку. Більше дбала про оборону. Хоча за найменшої нагоди прагнула контратакувати. І таки мала кілька нагод забити ще. Але нашим нападникам Вороніну і Девичу бракувало взаєморозуміння.

І, якщо бути щирим до кінця, серби мали більше моментів, щоб встановити рівновагу і вийти вперед. Реальний шанс зрівняти рахунок втратив Йованович, стрімкий прохід якого завершився ударом з гострого кута. Та м'яч від ноги Худжамова влучив у штангу. Далі гра значною мірою вирівнялася. Суперники, либонь, сподівалися на прорахунки одне одного.

Після перерви обидві команди намагалися загострити ситуацію. Але в завершальній стадії атак помилялися в передачах. Дещо пожвавила гру українців поява на полі Гоменюка. Серби нічим особливим не запам'ятались. Лише Сулеймані одного разу пробив небезпечно. Однак Худжамов за допомоги Чигринського загрозу відвів. А загалом команда України цілком заслужено перемогла і виграла цей турнір.

Турнірна хроніка

Футбол. Кваліфікаційний раунд до ЧС-2010. Європа.

Група 1. Мальта—Албанія. 0:0. Данія, Угорщина — по 7 очок, Албанія — 6, Португалія, Швеція — по 5, Мальта — 1.

Група 3. Сан-Марино—Північна Ірландія. 0:3. Словаччина — 9, Північна Ірландія, Чехія, Польща, Словенія — по 7, Сан-Марино — 0.

Група 8. Ірландія—Грузія. 2:1. Італія, Ірландія — по 10, Болгарія — 3, Чорногорія, Грузія — по 2, Кіпр — 1.

Контрольні матчі. Національні збірні. Вірменія—Латвія. 0:0. Туніс—Нідерланди. 1:1. Ліхтенштейн—Ісландія. 0:2. Ізраїль—Угорщина. 1:0. Казахстан—Естонія. 2:0. Литва—Андорра. 3:1. Польща—Уельс. 1:0. Молдова—Македонія. 1:1. Туреччина—Кот-д'Івуар. 1:1. Румунія—Хорватія. 1:2. Марокко—Чехія. 0:0. Греція—Данія. 1:1. Австрія—Швеція. 0:2. Німеччина—Норвегія. 0:1. Швейцарія—Болгарія. 1:1. Бельгія—Словенія. 2:0. Франція—Аргентина. 0:2. Португалія—Фінляндія. 1:0. Іспанія—Англія. 2:0.

Клуби. **«Чорноморець» (Україна, Одеса) — «Дінабург» (Латвія). 5:1. Голи:** Д. Гришко, 15, Мельо, 18, Діденко, 35, Тришович, 50, Луценко, 75 — Соколов, 60 (п).

«Чорноморець»: Приходько (Ширяєв, 46), Яценко (Бабич, 46), Шандрук (Бідний, 78), Д. Гришко, Белецький (Владов, 78), Бондаренко (Політило, 78), Ребенок (Луценко, 46), В. Мельник (Нудний, 46), Тришович (Левига, 78), Мельо (Ристич, 46), Діденко (Якименко, 78).

Баскетбол. Кубок Виклику. Топ-16 (другий груповий етап). 3-й тур. Група J. **10 лютого.** «Ольденбург» (Німеччина) — «Галатасарай» (Туреччина). 85:93 (23:24, 27:25, 22:20, 13:24). **11 лютого.** «Віртус» (Італія) — «Київ» (Україна). 68:64 (18:10, 16:20, 15:22, 19:12). «Київ», «Віртус» — по 2 перемоги, «Ольденбург», «Галатасарай» — по 1.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Відкрита відповідь Міністерства праці та соціальної політики України народному депутату України Василю Харі

Шановний Василю Георгійовичу!

Для мене велика честь поспілкуватися з Вами ще й на шпальтах шанованої газети, адже ми, як соціальні партнери, регулярно зустрічаємося для обговорення та розв'язання нагальних питань.

Міністерство праці та соціальної політики України, яке я очолюю, у своїй щоденній роботі керується виключно чинним законодавством України й завжди дуже ретельно й відповідально ставиться до всіх звернень від громадян, які до нас надходять. А їх, справді, багато. Лише торік було майже 200 тисяч. Крім того, люди приходять на особистий прийом — до мене, як міністра, моїх заступників, керівників структурних підрозділів нашої установи. Спілкуємося ми з ними не лише в стінах самого Мінпраці, а й у Кабінеті Міністрів України, під час виїзних засідань. Також у нас існує така форма взаємного контакту, як «гарячі лінії», зателефонувавши на які громадяни можуть отримати роз'яснення з питань пенсійного забезпечення та виплати заробітної плати, а також повідомити про випадки порушень законодавства. Всі такі повідомлення обов'язково перевіряються і, у разі підтвердження, вживаються відповідні заходи.

У всіх цих зверненнях — не має значення, письмові вони чи зроблені особисто, — людський біль, несприятливі життєві обставини, де, на жаль, часом мають місце інвалідність, самотність, сирітство, безпритульність, відсутність житла, роботи, зневажливе ставлення та негативні стосунки в сім'ї, стихійні лиха та інші сумні явища життя. І ми усвідомлюємо, що наш святий обов'язок — зробити все, щоб допомогти людям, які до нас звертаються. При цьому комусь достатньо наших роз'яснень і консультацій. В інших випадках та чи та ситуація може потребувати більш детального вивчення і доопрацювання. Тоді даються доручення конкретним посадовим особам розібратися у питанні і взяти його розв'язання під контроль. Хтось просить про надання соціальних послуг, інші вважають, що їм неправильно нарахували пенсію, а комусь — неправильно перерахували і т. д.

Тисячі й тисячі різних випадків зі своїми особливостями, труднощами і запитаннями. І в кожному Мінпраці ретельно розбирається, адже головна сутність нашої установи — соціально захищати людей. На жаль, слід визнати, Міністерство праці та соціальної політики не всесильне у задоволенні абсолютно всіх прохань. Ми можемо надати допомогу лише в межах своєї компетенції та відповідно до своїх повноважень, керуючись чинним законодавством. Інколи бажання того чи іншого громадянина не вписуються в норми законів та нормативно-правових актів.

Так сталося і з Олександром Євгеновичем Бєліковим, про якого Ви згадуєте у своєму Відкритому листі. Він вимагає від міністерства видати йому довідку про його заробіток за виконання робіт з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Але, згідно з Порядком визначення заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії у разі втрати документів про її нарахування та виплату, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 05.07.06 № 919, Мінпраці може надавати довідки для призначення пенсії виключно відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та виключно у разі, коли підприємство, установу, організацію ліквідовано, а документи до органу вищого рівня або архівним установам не передано.

Отже, Мінпраці не може видати Олександру Євгеновичу довідку, на якій він наполягає, з однієї, але в даному випадку — головної, причини: йому пенсію нараховано згідно з іншим Законом України — «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Довідку про заробіток за роботу в зоні ЧАЕС тієї чи іншої особи дає підприємство (установа, організація) за основним місцем роботи цієї особи.

У Олександра Євгеновича Бєлікова є довідка про заробіток за виконання зазначених робіт, видана Державним підприємством «Підприємство по технічному обслуговуванню та ремонту гірничошахтного устаткування», архівні довідки Галузевого державного архіву Міноборони та довідка військової частини № 53893 про дні роботи в зоні відчуження. Відповідно до цих документів він отримує пенсію. Однак він хоче, щоб її розмір перерахували в бік збільшення, для чого йому потрібна інша довідка про заробіток. Але Державне підприємство «Підприємство по технічному обслуговуванню та ремонту гірничошахтного устаткування» вже не може її йому видати, бо його було ліквідовано без правонаступника (що засвідчує відповідний документ).

Навіть якщо підприємство або правонаступник існують, і громадянин може отримати довідку, то довідка про заробіток за виконання робіт в зоні відчуження нині видається на підставі підтверджуючих документів, які було складено того часу, коли провадилися роботи. Пенсійний фонд не бере до уваги дані довідки, якщо на підприємстві підтверджуючі документи відсутні.

На сьогодні питання призначення пенсії або можливого перерахунку її розміру в бік збільшення у разі, коли довідку про заробіток за виконання робіт в зоні відчуження особі взяти на підприємстві неможливо, може бути вирішено виключно у судовому порядку, де особа має довести свої вимоги щодо того чи іншого розміру заробітної плати, яка була виплачена понад 20 років тому.

Олександру Євгеновичу Бєлікову все це було роз'яснено за його першим письмовим зверненням ще у квітні 2007 року.

Потім він звернувся до Мінпраці вдруге. Оскільки у нього вже були всі необхідні довідки, робити нові запити щодо них було недоцільно. І міністерство зробило запит лише до МНС з проханням надати роз'яснення щодо меж зон забруднених територій унаслідок Чорнобильської катастрофи і отримало відповідь. Тоді ж заявнику було надано письмове роз'яснення щодо оплати його праці за виконання робіт з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС як працівника підприємства, якого було призвано на спеціальні збори для виконання зазначених робіт.

Ще не один раз протягом 2007 року як фахівці Мінпраці, так і безпосередньо керівники нашої установи спілкувалися з Олександром Євгеновичем під час численних особистих прийомів та по телефону, прагнучи максимально йому допомогти у розв'язанні його проблеми.

Дозвольте Вас, Василю Георгійовичу, поінформувати, що за Вашим зверненням я провела робочу нараду, на якій було ще раз проаналізовано всі аспекти порушуваного О. Є. Бєліковим питання.

Хочу зазначити, що ця проблема стосується не тільки конкретно цієї людини. З набранням чинності постанови Кабінету Міністрів України від 22.09.04 № 1240 «Про внесення зміни до пункту 1 Порядку обчислення пенсій по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсій у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи» деякі «чорнобильці», котрі перебували на спеціальних військових зборах (а до цієї категорії належить і О. Є. Бєліков), виявили бажання, щоб їм пенсію було перераховано. На жаль, у багатьох при цьому виявилися подібні проблеми з необхідними довідками про заробіток, коли не існує підприємства чи немає підтверджуючих документів. Та й у інших «чорнобильців» виникають такі проблеми, коли вони хочуть перерахувати заробіток, щоб підвищити пенсію.

Причини такої ситуації зрозумілі, адже тоді був 1986 рік, нині вже далекий.

Справа в тому, що умови та розміри оплати праці працівників, які виконували тоді роботи з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, залежали від того, яким чином працівників було направлено на виконання зазначених робіт. Це могло бути відрядження, робота могла бути організована вахтовим методом, це були працівники підприємств (установ, організацій), яких було призвано на спеціальні військові збори для виконання зазначених робіт, працівники підприємств (установ, організацій), безпосередньо розташованих в зоні відчуження, військовослужбовці військових частин та органів КДБ, пожежники, особи начальницького та рядового складу органів внутрішніх справ, солдати строкової служби тощо. Документи про роботу або видавалися особі безпосередньо, або надсилалися на підприємства, в установи, організації, військові частини.

Чимало підприємств та організацій, які могли б і повинні були б нині надати людям за їх бажанням довідки про заробіток для перерахунку пенсії згідно з постановою Кабінету Міністрів № 1240 або з інших причин, вже припинили своє існування. Але без цих довідок здійснити перерахунок неможливо, а Мінпраці, як я вже пояснювала, не має права їх видавати. Який же вихід? Чинне законодавство передбачає тільки один: людина повинна довести свої вимоги щодо того чи іншого розміру заробітної плати, яка була виплачена понад 20 років тому, в судовому порядку.

Міністерство в межах своїх повноважень готове надати всім громадянам, у тому числі і Олександру Євгеновичу Бєлікову, всю необхідну допомогу для вирішення подібних питань у судовому порядку, за необхідності також будуть надані копії документів органів державної влади того часу та консультаційні роз'яснення щодо їх застосування. Тобто ми готові сприяти і допомагати, але в межах чинного законодавства.

Насамкінець хочу подякувати Вам, шановний Василю Георгійовичу, за таку пильну увагу до діяльності Міністерства праці та соціальної політики України й запевнити, що завжди будемо вживати відповідно до компетенції Мінпраці необхідних заходів для розв'язання питань, які порушують у зверненнях наші співвітчизники. Сподіваюся на Вашу підтримку і тісну співпрацю у цій важливій справі.

З повагою,

**міністр праці та соціальної політики України
Людмила ДЕНІСОВА.**

І знову про ціни та тарифи...

Останнім часом столичні друковані засоби масової інформації (слід зазначити, неофіційні) розповсюджують інформацію стосовно причин стрімкого зростання тарифів за житлово-комунальні послуги в Києві. Зокрема, газета «По-киевски» 9 лютого 2009 року під заголовком «Новые тарифы киевлянам установил Кабмин» (автор публікації Павло Гурін) надрукувала інтерв'ю з першим заступником голови КМДА Анатолієм Голубченком. Згодом публікацію підхопили інші друковані видання (газета «Факты», автор Тарас Ткачук, тощо).

Державна інспекція з контролю за цінами в місті Києві з метою припинення будь-яких спроб ввести в оману киян та розхитати і без того напружену економічну ситуацію у столиці коментує зазначену та інші подібні публікації так.

Згідно із Конституцією України Верховна Рада України законами визначає основні принципи встановлення і застосування цін і тарифів та організацію контролю за їх виконанням. Керуючись чинним законодавством, Кабінет Міністрів забезпечує здійснення в Україні державної політики цін та визначає повноваження органів державного управління в галузі встановлення і застосування цін (тарифів), а також із контролю за цінами (тарифами). Реалізуючи свої повноваження, Кабінет Міністрів ще 1996 року чітко визначив повноваження державних органів виконавчої влади щодо регулювання цін (тарифів), виходячи з основних принципів їх встановлення і застосування:

— забезпечення розширення застосування вільних цін;

— створення необхідних економічних гарантій для виробників;

— забезпечення соціальних гарантій передусім для низькооплачуваних і малозабезпечених громадян, включаючи систему компенсаційних виплат у зв'язку із зростанням цін і тарифів, а також інших гарантій.

Відповідно до Закону України «Про ціни і ціноутворення», нормативними актами Кабінету Міністрів Державна інспекція з контролю за цінами в місті Києві має винятково контрольні функції при встановленні та застосуванні цін і тарифів, в тому числі щодо економічного обґрунтування витрат у сфері регульованих цін. Навпаки, столичні органи державної влади та самоврядування наділені певними повноваженнями стосовно регулювання (встановлення) цін (тарифів), та зобов'язані діяти в рамках законодавства і не допускати порушень основних принципів ціноутворення в Україні.

Отже, приймаючи рішення про підвищення рівнів тарифів на житлово-комунальні послуги, Київська міська державна адміністрація реалізувала власні повноваження, а не виконувала вказівки контролюючого органу — Держінспекції цін в місті Києві. Слід наголосити, що причиною появи хвилі обурень та протестів підприємств-споживачів, а також низки указів Президента щодо скасування розпоряджень про введення тарифів на житлово-комунальні послуги, стало насамперед грубе порушення КМДА основних принципів встановлення і застосування цін (тарифів). Зрозуміло, за визнанням цього для чиновників КМДА настає економічна відповідальність за порушення законодавства, а також політична відповідальність перед виборцями. Розуміння причин появи таких публікацій все-таки не робить честі посадовим особам КМДА. Держінспекція цін вважає, що, приймаючи рішення, які зачіпають інтереси населення та впливають на збалансованість ринку засобів виробництва, товарів і послуг, слід неухильно дотримуватись чинного законодавства. Адже чого можна вимагати від суб'єктів господарювання, підприємців, показуючи приклад незнання та безкарного нехтування законами і Конституцією.

Однак Держінспекція цін в місті Києві запевняє киян та суб'єктів господарювання, що наша організація не бездіє. Стосовно всіх незаконних розпоряджень КМДА про введення платних послуг та підвищення тарифів, які відомі Держінспекції цін, найближчим часом буде вжито заходів щодо їх скасування із застосуванням до винних осіб штрафних санкцій, інформування уряду та оприлюднення інформації в офіційних виданнях.

**Максим ГЛУЩЕНКО,
начальник Держінспекції цін у місті Києві.**

ЮВІЛЕЇ

Предки автора Гімну України були не Чубинськими, а Чубами

У достовірності цієї прізвищної переміни переконані мешканці села Перемилівка Млинівського району.

Тут у XVIII столітті жили засновники родоводу автора слів Гімну України — його прапрадід Казимир та прадід Франц, котрий повернувся до православ'я з римо-католиків і почав йменуватися Петром, а пізніше придбав земельний наділ під Києвом, де й народився **Павло Чубинський (на знімку).**

Принаймні, в церковно-реєстровій книзі 1718 року Казимир значився під прізвищем Чуб, а далі, цілком ймовірно, це прізвище потрапило під вплив сусідньодержавних аналогів.

Утім, не прізвище визначає сутність людини, а її діяння. Отож саме за діяння Чубинського введено в українські історичні літописи, а заодно і викреслено з них. З цього приводу показовою є книга, яка вийшла в 1973 році, — «Історія міст та сіл України. Рівненська область». Чого тільки в ній не побачиш, коли переглядаєш історичну розвідку про село Перемилівка, а ось про родовідні корені Чубинського — жодного слова.

Аналогічна ситуація із селом Ярославичі, де вже безпосередньо 1871 року побував Павло Чубинський, коли очолював статистично-етнографічну експедицію. Тут він записав кілька народних пісень та обрядів, що пізніше зафіксував у книзі «Труди етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Руський край». І знову ж в історичному нарисі про Ярославичі в книзі «Історія міст та сіл України. Рівненська область» згадки про Чубинського немає. Причина в обох випадках цілком очевидна: вірш «Ще не вмерла України...» — найбільш неприйнятний для радянської влади.

Зрештою, не тільки гімном «Ще не вмерла України...» сколихнув українську ментальність Павло Чубинський. Чого вартий, приміром, його уже згаданий семитомник «Труди етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Руський край»! Там зібрано майже 5000 записаних «в народі» пісень, обрядів, казок, інших цікавинок.

— Зібрати таку унікальну колекцію за кілька років — це справжній подвиг, — каже жителька села Перемилівка Марія Санжар, яка в молодості на рідних теренах також займалася збиранням українських народних пісень. — «Списала» ними два загальні зошити.Назбиралося до двох десятків текстів, на що пішло кілька років. Тому сповна розумію цінність колекції Чубинського.

Багатогранному таланту Павла Чубинського, а також причетності його родоводу до Рівненщини було присвячено літературно-мистецьке свято в селі Перемилівка, організоване з нагоди 170-річчя від дня народження славного українця. Гарно про Павла Чубинського говорили професор Володимир Гайбонюк, композитор Анатолій Андрухов, письменник Микола Пшеничний.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

«Нині розробляється програма щодо роботи з дітьми за місцем проживання «За крок від дому». Плануємо подати її на конкурс проектів місцевого самоврядування. Сподіваємося, що наші ініціативи знайдуть підтримку, у тому числі й фінансову, а досвід Чернігова буде цікавим та корисним для інших міст країни», — розповідає чернігівський міський голова Олександр СОКОЛОВ

Таке шахтарське життя

РЕАЛІЇ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Кілька місяців тому парламент прийняв Закон «Про підвищення престижності шахтарської праці». На цей закон на Донбасі чекали давно. Чи відчули пересічні гірники якісь зміни? Як вони почуваються в теперішній ситуації? Як живуть сім'ї вугільників? Із цими запитаннями я й приїхала на «Україну».

«Колись мене батьки возили щороку на море, а я собі цього дозволити не можу»

Перша ознака престижності — моральна підтримка. У серпні цього року на шахті врочисто відкрито музей. На стендах — портрети передовиків, архівні фото і документи. В Українську шахту називають годувальницею: тут працює 80 відсотків працездатного населення міста. 85 відсотків міського бюджету забезпечується за рахунок вугілля — шахти й збагачувальної фабрики. «Є традиція: перед тим, як робітники влаштовуються на шахту, вони приходять до музею, — розповідає автор експозиції, редактор багатотиражної газети Наталія Ткачова. — Сюди ж приводимо дітей, щоб вони бачили, як працюють їхні батьки, дідусі, бабусі. Пишатися є чим: наприклад, свого часу гриміла дільниця Григорія Сидоренка. Другої такої не було, з-за кордону приїздили переймати досвід. Бригадир наскрізної бригади цієї дільниці Микола Смашной — Герой Соціалістичної Праці».

Заступник начальника дільниці №3 Сергій Марін на запитання, наскільки престижною є шахтарська праця, замислюється:

— Кожен сподівається, що, можливо, до шахтарів повернуться обличчям. Мій тесть працював ще за часів Сталіна. Тоді говорили, що шахти — це другий фронт. Можна по-різному оцінювати, яке життя тоді було і яке — зараз. Але те, що вибійник міг купити дружині шубу, а собі — «Победу», — це правда. Мої батьки мене возили щороку на море. А я собі зі своєю сім'єю цього дозволити не можу. Візьмемо не такі далекі часи: років двадцять тому, коли донька була маленькою, а жінка сиділа в декреті, я був єдиним годувальником. Працював на шахті, і нам вистачало. Коли на базарі з'являлася перша суниця, ми просто йшли й купували її, не рахували копійки. А зараз у тих, хто відпрацював два і більше десятків років, образ багато в душі...

НАША ДОВІДКА

Сьогодні на шахті «Україна» працюють 1979 осіб, із них близько 500 — на поверхні, решта — під землею. Середня заробітна плата — 3,5 тисячі гривень. Розвіданих запасів вугілля вистачить на 50 років.

Поки що замість підвищення престижності своєї праці шахтарі відчувають погіршення умов життя. Ціни зросли, зарплату виплачують частинами. Хоча, порівнюючи себе із працівниками закритих підприємств, гірники воліють не нарікати на долю. Проте всі надії — лише на державу: без бюджетної підтримки шахта не виживе. Цього року заплановано видобути 310 тисяч тонн палива. У роботі нині одна лава, після її відпрацювання планується ввести ще одну. Оснащають із великими труднощами, всі матеріали — не нові, а повторного використання. Тут видобувають вугілля енергетичних марок. Попит на електроенергію падає, і «чорне золото» в таких обсягах уже не потрібне. До того ж за свої гроші шахта не може готувати нові виробки, а труднощі з бюджетом відомі. Перспектива виглядає не дуже райдужною.

Всі гроші витрачаються на комунальні послуги та продукти

Тетяна Іванова працювала в лікарні, коли на шахті загинув її чоловік. На руках залишилися двоє дітей-школярів. «Моя зарплата була дуже маленькою, а гроші, які виплатили у зв'язку зі смертю чоловіка, боялася витрачати, це ж на майбутнє дітей, — розповідає жінка. — На момент аварії на шахті були борги у зарплаті. Тільки після аварії гроші виплатили. А коли підросли діти, я попросилася на «Україну».

Тетяна працює лампівницею — видає ліхтарі та саморятівники гірникам, які спускаються під землю. «Кожен іде і думає повернутися, щоб його Бог уберіг», — каже моя співрозмовниця. Для жінки в Українську працювати на шахті — велика удача: робочих місць для прекрасної статі в місті небагато. На двох дітей (син — студент, донька закінчила медичне училище) вдова отримує 300 гривень пенсії. Син навчається за контрактом: за законом, діти загиблих шахтарів мають переважне право вступу на бюджет, але лише за гірничими спеціальностями. Чи багато дітей захочуть пов'язати життя з шахтою, де загинув їхній батько? Тетянина донька нещодавно народила дитину, зараз живе із мамою.

«Антикризовий» бюджет сім'ї дуже й дуже скромний. «У першу чергу платимо за комунальні послуги. Потім — продукти. Одяг — це в останню чергу, — пояснює Тетяна. — Є свій город, вирощуємо картоплю, цибулю, буряк. Якщо на шахті відправлять у неоплачувану відпустку — що ж, підемо найматися, може, на ринку торгуватимемо. Але сподіваємося, до цього не дійде».

У шахтарських селищах побоюються, що важкі часи без зарплати повернуться, і не знають, чи отримають гроші завтра.

Тут дуже добре пам'ятають про часи, коли на підприємстві видавали по 20-30 гривень у рахунок зарплати. Решта накопичувалася як борг. Щоправда, гірники «України» мали «привілей»: могли в рахунок зарплати пообідати в шахтній їдальні. Робітники розповідали, що брали в пакети пиріжки і несли додому. Перед початком зміни можна було спостерігати таку картину: дружина приходить разом із чоловіком, чоловік отримує в буфеті їжу і віддає жінці, бо вдома треба годувати дітей. Сам же спускається під землю голодний.

«Мій чоловік був уже пенсіонером, але продовжував працювати в шахті, — згадує ще одна вдова загиблого Лідія Новикова. — На його пенсію ми і жили. Було, попросить: мовляв, спечи пиріжків та побільше поклади. Зі мною, каже, хлопчина працює, він на «тормозок» бере лише шматок хліба і смажений кабачок. І все».

«Я на кабачки дивитися не можу, — підхоплює Тетяна Іванова. — Наша сім'я харчувалася ними кілька років. Кабачки смажені, кабачки солоні, оладки із кабачків, рагу... Виручали тоді вісім соток городу. А ще вставала о четвертій ранку, щоб дітям хліба до сніданку спекти. Купувати не було за що, якщо брали хлібину, то одразу ділили на частини: розділили, з'їли — і все».

«Я на кабачки дивитися не можу», — каже вдова загиблого гірника. У шахтарських селищах побоюються, що важкі часи без зарплати повернуться, і не знають, чи отримають гроші завтра.

Школярі мріють стати боксерами, а не шахтарями

Найстаріша будівля в місті — школа № 12. Розрахована вона на 880 дітей, а навчається всього близько 500. Школа справляє приємне враження своєю охайністю і простором. У ході бліцопитування кількох третьокласників виявилося, що в кожного з них батько працює на шахті. А на запитання: «Ким ти хочеш стати, коли виростеш?» — хлопчики, як один, відповіли: «Боксером!» На шахту не хоче йти ніхто. Та життя вносить свої корективи: за словами вчителів, спочатку майже всі випускники мріють про інший фах та інше місце проживання. А потім, із дипломами, певним досвідом і набитими гулями повертаються до рідного міста і йдуть працювати під землю. Бо будувати кар'єру в чужому місті без стартового капіталу й квартири виходить не в усіх.

Престижність шахтарської праці — не лише почесті до професійного свята, а й суворі комунальні будні. Вартість опалення одного квадратного метра в Українську — одна з найвищих в області: 8 гривень 42 копійки в опалювальний сезон. За воду мешканці платять 4 гривні 26 копійок за кубометр. При цьому отримують її за графіком: три години вранці, дві години в обід, три години ввечері. Гарячої води немає взагалі. Тому власники квартир із «буржуйками», які опалюються вугіллям, — щасливчики. Свого часу, коли наприкінці 90-х опалення в місті не стало взагалі, мешканці обладнали свої квартири пічками та котлами різної конструкції. Тепер таке переобладнання заборонене, а за тепло в квартирі доводиться викладати кругленьку суму.

Ліна КУЩ.

На знімку: Михайло Шувалов, начальник дільниці підйому і ремонту армування стовбурів.

Фото Наталії ТКАЧОВОЇ.

* З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ * З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ * З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ * З ПОГЛЯДОМ

Клуб, який збудував ЖЕК,

В обласному центрі всіх дітей вулиці

У багатьох містах дитячі клуби при ЖЕКах припинили своє існування. Їхні місця зайняли бізнесові структури, магазини. Чим займатися дітям на вулиці? Куди піти? У Чернігові вирішили це питання не пускати на самоплив.

Днями у місті відзначили рік від створення комунального закладу «Позашкільний навчальний заклад «Центр роботи з дітьми та молоддю за місцем проживання». З ініціативи міської влади він об'єднав 20 клубів за місцем проживання дітей. Фактично всі вони отримали друге дихання, оскільки за цю справу взялися професіонали, а керують системою не жеківські керівники, а фахівці освітньої сфери. Зазначимо, що подібна структура була утворена вперше в Україні.

— Міська влада намагається протидіяти впливу негативних явищ у молодіжному середовищі, — сказав з цього приводу чернігівський міський голова Олександр Соколов. — І один з варіантів цієї роботи — відновлення і налагодження діяльності клубів за місцем проживання. Реформування цих освітніх позашкільних закладів на сьогодні має позитивні результати і є гідною альтернативою вуличним розвагам дітей та підлітків, що пов'язані із шкідливими звичками. Цього року ще одним напрямом нашої діяльності стане робота з дітьми вулиці. Річ у тім, що два роки у Чернігові

Дорогий наш «петеушник»

Чому мільйонні кошти витрачаються на підготовку фахівців, котрі так і не знаходять собі роботу

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Якщо порахувати, скільки фахівців різних спеціальностей готують в професійно-технічних навчальних закладах області, то можна Хмельниччину сміливо назвати краєм майстрів.

Майже півтори сотні професійних училищ, ліцеїв, центрів навчають більш як восьми десяткам спеціальностей для сільського господарства, промисловості, будівництва, транспорту, торгівлі, побутового обслуговування. Складну науку робітничих професій опановують тисячі молодих людей. Кадри куються впевнено і вперто. І так само вперто ось уже котрий рік поспіль ринок праці заявляє про нестачу робітників, будівельників, сільських механізаторів...

Хто іде в ПТУ?

Напевно, більш суперечливої освітянської галузі, ніж система професійно-технічної освіти, відшукати важко. Задумана для того, щоб дати молодим людям можливість мати свій гарантований шматок хліба, вона повинна була б живити своїми випускниками практично всі галузі економіки. Але реалії інші. Навряд чи знайдеш менш престижний диплом, ніж диплом «петеушника». Він давно перестав давати будь-які гарантії в трудовому житті.

А ще в ПТУ йдуть від безвиході ті, у кого практично немає іншого вибору в житті — найбідніші й найзнедоленіші діти. Як свідчить статистика обласного управління освіти, майже дві третини вихованців цих навчальних закладів — діти соціально незахищених категорій. За останні три роки із загального контингенту 35 відсотків становили діти із малозабезпечених родин, 27 — з багатодітних, понад 20 — із неповних та неблагополучних. Майже півтисячі цьогорічних учнів ПТНЗ — сироти і ті, що позбавлені батьківського піклування. Понад сотня — з фізичними та розумовими вадами. Велика частина — це випускники інтернатів та спеціальних шкіл, і для них вхід до дорослого життя відчиняється тільки через двері профтехосвіти. А тому хочеш чи ти ні — увійти туди мусиш. При цьому дуже часто цим дітям залишаються малозрозумілими перспективи не тільки запропонованих спеціальностей, а й узагалі будь-якого життєвого вибору. Для чого йдуть?

В тому, що ці навчальні заклади таки можуть багато чого навчити, можна не сумніватись. Профтехосвіта намагається всіма силами йти в ногу з часом, розуміючи, що в такий спосіб вона бореться не тільки за свою присутність на ринку праці і освіти, але й за своє існування взагалі. Понад вісімдесят професій, котрим навчають в області, — чи не яскравий приклад того? Варто лише з'явитись новій спеціальності, як її підхоплюють освітяни. І це незважаючи на те, що багатьом із навчальних закладів крокувати в ногу із часом непросто — заважає застаріла матеріально-технічна база. Не секрет, що багатьом доводиться вчити й на старих макетах, і на зношеній техніці, і за вчорашніми технологіями. Дуже часто виручає лише майстерність та багаторічний досвід викладачів. Та попри всю серйозність цієї проблеми не вона залишається головною. Найбільша -де застосувати набуті знання та навички. І це при тому, що виробничники в один голос кричать: «Кадрів не вистачає! Візьмемо на роботу всіх!» Взяти, може, і візьмуть. Але чи довго там протримається молодий працівник?

НАША ДОВІДКА

Як підраховувало обласне управління статистики, протягом трьох кварталів середня зарплата в області не перевищувала півтори тисячі гривень і була на чверть нижчою, ніж по країні. У сільських трударів заробітки ще менші. А у працівників готельно-ресторанного господарства (не плутати із власниками) та швачок вони не перевищували 57 відсотків від середньостатистичного в області.

Якщо врахувати відсутність досвіду у початківця, то стане зрозумілим, що реальні доходи у вчорашніх вихованців ПТНЗ не перевищують кількох сотень гривень. Чи багато охочих знайдеться на таку роботу?

Навіть зарплатою у півтори-дві тисячі (а саме таку, як правило, пропонують на виробництві), не звабиш висококласного верстатника, зварника, муляра чи штукатура. Тому, отримавши спеціальність, молоді люди готові тут-таки з нею розпрощатись заради вагоміших заробітків. Витрати, які при цьому понесла держава, ніким не враховуються і не відшкодовуються.

Для учнів навчання у ПТНЗ є справді найдешевшим, а найчастіше й узагалі безплатним. Понад 90 відсотків учнів в області протягом останніх кількох років навчались за державним замовленням. Похвалитись таким замовленням не зможе жоден найпрестижніший вітчизняний вуз. Тож, витрачаючи величезні кошти, держава хотіла збудувати з професійних робочих кадрів той фундамент, котрий став би основою всієї економіки. Шкода, але основа ця виходить поки що і нестійкою, і ненадійною. Попит і пропозиція трудових кадрів ніяк не збігаються. Поки масово готували секретарів-друкарок із знанням комп'ютера, стало очевидним, що такі навички повинен мати будь-який працівник компанії. Але при цьому ще й володіти іноземною мовою, знати менеджмент, бухгалтерію, вміти вести ділові переговори... А з цим уже не кожен випускник університету впорається, тож диплом профтехосвіти не витримає жодної конкуренції.

Минулої весни вручили півтори тисячі дипломів спеціалістам аграрного сектору. Офіційно навіть відзвітували, що більшість із них працевлаштована. Але в області не набереться навіть такої кількості господарств. Тож навіть по одному випускнику направити в кожне — неможливо.

Поки центри зайнятості робили запити на фрезерувальників, шліфувальників, верстатників-інструментальників, ПТНЗ випустили втричі більше від необхідного радіомеханіків, операторів комп'ютерного набору, секретарів...

НАША ДОВІДКА

Щороку в області за парти ПТНЗ сідає понад п'ятнадцять тисяч учнів. Цьогоріч контрольні показники державного замовлення на підготовку робітничих кадрів становлять понад шість тисяч чоловік. От тільки хто із них знайде роботу й працюватиме за спеціальністю — велике питання. Дуже часто в ПТУ йдуть не за майбутньою спеціальністю, а хоч за якимось дипломом про освіту, бо ж обмежитись лише шкільним атестатом — просто непристойно в наш час.

З університету — в... ПТНЗ

Тут, напевно, помилка. Повинно бути навпаки. І справді, шість відсотків учорашніх випускників ПТНЗ здобувають вищу освіту. Та останнє освітянське ноу-хау — це з університетським дипломом прийти в клас ПТУ. Саме так зробило кілька новоспечених менеджерів, коли вирішили освоїти спеціальність механізатора.

А нещодавно мені вдалось познайомитись зі студенткою, котра одночасно вчиться на дизайнерському відділі в університеті й опановує спеціальність швачки в ПТУ. Один заклад дає теоретичну підготовку, другий — практичну. Лише такий фахівець має шанс знайти роботу. Інтуїтивно це вже відчули як магістри і бакалаври, так і вчорашні «петеушники».

Але практична освіта продовжує йти своїм, часто відокремленим від життєвих реалій, шляхом. А в результаті все як у задзеркаллі: коштів на науку витрачається дедалі більше, а знайти роботу дедалі проблематичніше; кількість дипломованих спеціалістів вимірюється десятками тисяч, а працювати нікому.

Ірина КОЗАК.

Фото автора.

У МАЙБУТНЄ * З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ * З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ * З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ *

отримає друге дихання

вирішили взяти під опіку

громадська організація «Лікарі світу — США» реалізовувала проект створення Центру соціальної роботи з дітьми вулиці. Фінансувався він у тому числі й за підтримки королеви Швеції. По завершенні проекту актуальним є питання про передання закладу, який працює з бездоглядними дітьми, територіальній громаді. Ми вирішили, що він має стати підрозділом Центру роботи з дітьми та молоддю за місцем проживання.

Новоутворення, на його думку, також має сприяти залученню молоді до активної громадської роботи, самореалізації і, зрештою, «вирощувати, так би мовити, майбутній актив» міста.

...Клуби при ЖЕКах справді донедавна вражали своєю непривітністю. Адже для них не передбачалося ніякого фінансування, окрім оплати роботи педагога-організатора. Тепер усі фінанси об'єднані в одному закладі. Його керівництво надає методичну допомогу педагогам-організаторам, допомагає збільшувати кількість гуртків, забезпечує їх керівниками.

— Ми ще не встигли отримати на поліпшення матеріального становища клубів бюджетного фінансування, — зазначив керівник комунального закладу «Центр роботи з дітьми та молоддю за місцем проживання» Віталій Сливко. — Адже кілька місяців тривав процес реєстрації, передання приміщень. Однак уже зроблено багато і силами працівників, і з допомогою спонсорів. Сьогодні діяльність клубів пожвавилася. При кожному працює кілька гуртків.

Особливістю всіх чернігівських клубів за місцем проживання молоді є те, що вони безплатні. Тобто вони дають можливість усім малозабезпеченим дітям займатися улюбленою справою або за допомогою педагогів знайти цікаве заняття, з користю та змістовно проводити свій вільний час.

НАША ДОВІДКА

Загалом клуби відвідують понад 1500 дітей різного віку. Вони охоче беруть участь у роботі гуртків «Юні зоологи», «Знавці лікарських рослин», «Народні ремесла», «Плетіння», «Велотуризм», «Школа танцю», «Флористика», «Шахи», «Кульова стрільба» та інших.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: педагог-організатор Надія Нікуліна оцінює малюнки гуртківців підліткового клубу за місцем проживання «Ровесник».

Фото автора.

ТРАНСПОРТ

Дихати стане легше, а їздити — швидше

На сесії Одеської міської ради прийнято програму «Екологічно чистий транспорт — одеситам».

— Необхідність її прийняття була викликана тим, що вихлопи автомобілів, автобусів в Одесі майже вчетверо перевищили викиди промислових підприємств, — розповідає заступник одеського міського голови Вахтангі Убірія. — За індексами забруднення Одеса посіла третє місце в Україні й вважається одним із найзабрудненіших, найзагазованіших міст.

Міська влада перевірила роботу 1000 маршрутних таксі й автобусів. З'ясувалося, що 250 з них експлуатуються з перевищенням припустимих норм викидів отруйних речовин в атмосферу.

Як домогтися того, щоб одеситам дихалося легше, а пересування по місту було більш швидким і комфортним? Експерти підказали вирішення питання — необхідне впровадження в міську громадську транспортну мережу екологічно чистого транспорту — тролейбусів і трамваїв, які повинні витіснити екологічно небезпечні маршрутки. Місткість одного тролейбуса на 100 пасажирів прирівнюється до п'яти маршрутних таксі типу "Мерседес" і «Богдан», а 45 нових тролейбусів замінять 225 маршруток.

На реалізацію програми «Екологічно чистий транспорт — одеситам» планується витратити 145 мільйонів гривень. Звичайно, міський бюджет не в змозі витримати таку фінансову ношу. Де знайти фінансові джерела?

— По-перше, програма довгострокова, розрахована на 5 років, — розповідає В. Убірія. — За рахунок бюджетних коштів місто придбає 39 машин. Придбання ще 6 тролейбусів буде здійснено за рахунок інших джерел. По-друге, ми активно працюємо щодо залучення банківських кредитів, у тому числі й міжнародних, для здійснення програми «Екологічно чистий транспорт — одеситам».

Після появи на вулицях міста 45 новеньких тролейбусів шкідливих речовин в атмосферу викидатиметься втричі менше. Йдеться про двоокис азоту, сажу, сірчистий ангідрид, граничні вуглеводні, окисли вуглецю.

І найголовніше — тролейбуси будуть комфортними для пасажирів: з низькою підлогою, із системами кондиціювання й опалення в зимовий період, зі зручними кріслами...

До речі, одесити вже давно оцінили переваги тролейбусного руху: коли на вулиці Успенській було здійснено капітальний ремонт дорожнього покриття, постало питання про збереження існуючого руху трамвая номер 4. Але одесити попросили трамвай замінити на тролейбус, що міською владою й було зроблено.

У перспективі до нині існуючих тролейбусних маршрутів додадуться нові — на житловий масив Котовського й у місто-супутник Одеси — Іллічівськ.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Кількість хворих на холеру в Зімбабве наблизилася до 70 тисяч, повідомила Всесвітня організація охорони здоров'я *(Укрінформ)*

У школах Чернігова з'явились профорієнтаційні термінали *(Укрінформ).*

У НОМЕР

Київська нерухомість у п'ятдесятці найдорожчих у світі

Серед міст із найдорожчою нерухомістю Київ посів 46–те місце у світі.

Про це свідчить щорічний рейтинг Міжнародного інформаційно-аналітичного порталу «Глобал проперті гуїд». За даними рейтингу, вартість столичного квадратного метра становить у середньому 3,5 тисячі доларів. Аналітики відзначають, що якби не криза, Київ міг би ввійти і в тридцятку.

На першому ж місці рейтингу, як і рік тому, розташувалося Монако: тут один квадратний метр житлової площі коштує 46,7 тисячі доларів. У два рази дешевше обійдеться квартира в столиці Великобританії Лондоні, що посів друге місце (близько 24 тисяч доларів). На третьому місці — Москва. У столиці Росії в центрі за квадратний метр доведеться викласти 16,7 тис. доларів.

Майбутні обліковці грабували банки

У Дніпропетровську впіймали трьох запорізьких студентів, які грабували пошту та банки.

Затримали зловмисників на гарячому. 24-річний Дмитро, 22-річний Вадим і 23-річний Андрій (усі троє — мешканці Криму) увечері, перед завершенням робочого дня, зайшли до правобережного відділення Дніпропетровської філії ВАТ «Ощадбанк». Там рукояткою пістолета вдарили по голові 61-річну завідувачку і, погрожуючи іншим працівникам зброєю, заволоділи 9,5 тисячі гривень.

На щастя, один із касирів устиг натиснути кнопку тривоги, і нападники не встигли навіть вийти з банку. Крім викрадених грошей, у них вилучили газові балончики, а в автомобілі, зареєстрованому на одного із них, знайшли зошит зі схемою скоєння злочину та маршрутами відходу.

З'ясувалося, хлопці вже тривалий час були в оперативній розробці. Вони зізнались у скоєнні більш як десяти злочинів: грабували в основному поштові відділення та філії Ощадбанку. Гроші витрачали на життя та навчання у запорізькому вищому навчальному закладі за фахом «Облік та аудит».

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Місця сили

У Криму настільки популярним стало оздоровлення в особливо благодатних для людського організму енергетично потужних місцях, що фахівці почали створювати спеціальну туристичну карту кримських об'єктів позитивної сили — дороговказ знаходження донорських джерел природи й засторогу від вампіричних.

Рекреаційний півострів такий багатий дивними аномальними явищами, що навіть складно їх всі перелічити, як і так звані «місця сили», переконують фахівці. Займаючись вивченням цих енергій для відновлення здоров'я, зміцнення життєвого тонусу й гармонізації людини та передачею знань, накопичених в цій царині багатьма поколіннями спраглих зрозуміти загадкові явища природи, сучасні дослідники твердять: певні енергодайні місцини чарівного рекреаційного півострова здатні зцілювати людей і надовго зберігати їх бадьорий стан.

Особливо цілющими вважають галявини біля древнього колодязя Тік-Кун стародавнього печерного міста Чуфут-Кале і його ровесника — печерного міста Качи-Кальйон під Бахчисараєм, на виході вулканічних пород Кара-Дагу й Аю-Дагу — Медвідь-гори, завжди людний, відомий цілющістю сконцентрованої космічної енергії майданчик Ай-Констант — біля древніх руїн храму-базиліки святих Костянтина (який заснував другий Рим — Константинополь) і Олени (що на Голгофі виявила хрест, на якому розіп'яли Христа, а потім заснували храм Гроба Господнього), а також сусідні гірські галявини «Клісурь» і «Ведмежа лапа» на місцях розташування церков резиденції єпископа Іоана Готського. Тут — біля фундаментів споруд VII—XIX віків і руїн ще древніших таврських кам'яниць, кожен відчуває сплески енергії й прилив сил. Від міці віри предків, величі гір і моря, краси природи, пружності свіжих бризів, чи всього цього разом?

А ще здавна енергодайними вважаються печери Мармурова **(на знімку)**, Червона, Еміне Баїр Хосар, печерна стоянка неандертальців Чокурча під Сімферополем, грот Кіік-Коба в Білогірському районі, майдани на горі Мітрідат в Керчі й околишніх стародавніх поселеннях часів Боспорського царства.

Потужні позитивні «місця сили» на висотах Ай-Петрі, Демерджі, Кастелі, Карабі-яйли, в паркових зонах Лівадії, Ореанди, Гурзуфа, Партеніта, де теж різні прилади фіксують вихлюпи енергії, пов'язані з космосом і властивостями землі.

Таких оберегів на півострові не злічити. Вони дають відчуття фізичного і духовного піднесення, задоволення, любові до всього оточуючого, гармонію, оздоровлюючий ефект. Якщо ви знайшли таке місце душевного комфорту, значить, воно ваше й здатне оздоровити, говорять фахівці. Вони радять тут добре потерти долоні, потім витягти їх вперед, підняти чи опустити і прислухатись до власних відчуттів, концентруючись на приємних емоціях. До того ж знання позитивних «місць сили» допоможуть уникнути негативного впливу місцевості й так званих «енергетичних дірок», здатних вичавити з людини енергію й позбавити здоров'я.

Знавці кримських туристичних маршрутів вказують насамперед на кілька «тяжких місць» в Ялті, Алупці, на нижньому плато гори Чатир-Даг біля Тисової ущелини. Важким для всього живого вважається також плато городища Неаполь Скіфський на південній околиці Сімферополя, де багато поховань. Варто пам'ятати, що всі древні, пізніші й сучасні цвинтарі часто несуть негативний заряд. Зафіксовано «вампіричні галявини» й на підніжжі гори Карадаг з боку селища Коктебель, хоча на цьому вулканічному масиві переважають місця з благодатною енергією.

Тож якщо ви навіть самотужки виявите власне «місце сили», воно обов'язково благотворно позначиться на вашому самопочутті та здоров'ї, збільшить енергетичний потенціал, прискорить виборювання й вигоювання. Не говорячи вже про благодатність храмів і монастирів, зокрема Свято-Володимирського собору, де прийняв православну віру київський князь Володимир —хреститель Русі, поєднались долі святителя Климента, рівноапостольних Кирила і Мефодія; Свято-Успенського монастиря в Бахчисараї, Космо-Даміанівського монастиря в горах Кримського природного заповідника, Топлівського Троїце-Параскевіївського монастиря в Білогірському районі, Кизилтаської обителі Сурозького святого архієпископа Стефана, багатьох здавна намолених мечетей, кірх, кенас...

Якщо ж ви ще й досхочу накупаєтеся в морі, відвідаєте солоні й грязеві озера, гори і яйли, джерела й водоспади, святі печери й освячені цілющі джерела, незліченні скіфські кургани й прадавні святилища та інші незліченні «місця сили» — тоді запасу кримської «світлої енергетики» вистачить кожному на тривалий час.

До речі, фахівці твердять, що «місця сили» є ще своєрідними резонаторами та підсилювачами нашого стану й переживань, зміцнюють настрої, які люди носять в собі. Добро примножують в лагідних душах, а зло — в сердитих. Тому радять відвідувати місця позитивної енергії тільки з хорошими думками, настроями і намірами. Для цього варто туристам й жителям обласканого морем краю навчитися за найскладніших життєвих обставин нести в душах оптимізм і світло, доброту і любов. Тоді навіть кількаденне перебування в Криму дасть відпочивальникам такий позитивний заряд, якого вистачить на місяці напруженої роботи. Потрібно лишень навчитися пізнати й використовувати природні особливості півострова, який поєднує унікальні умови для відпочинку, лікування і оздоровлення.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЗАСТОРОГА

У Криму є й такі місця, де взаємодія енергій Космосу й Землі настільки потужна, що непідготовленим людям там довго перебувати небезпечно. Самовідчуття допоможе й самостійно визначити позитивні «місця сили». Бо негативні місцини викликають апатію, роздратованість, дискомфорт, нудьгу, головний біль. Геофізики вважають, що такий стан нагнітають місця тектонічних розломів та порожнин. Тривале перебування тут здатне провокувати втрату здібностей, стимулювати й загострювати хвороби. Тож місця підвищеного дискомфорту фахівці радять уникати.

НАША ДОВІДКА:

«Місця сили» (за термінологією мексиканського індіанця Хуана Матуса — дон Хуана, унікальний досвід якого увічнив Карлос Кастанеда) — це дуже різні за розміром і потужністю місцини особливої енергетики. Знавці визначають їх з допомогою біолокаційних приладів і за власними відчуттями, а після тестувань в одні водять бажаючих зміцнитися «світлою енергією», інші радять обминати.

Колегія Міністерства аграрної політики висловлює глибоке співчуття народному депутату України РИЖУКУ Сергію Миколайовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Ольги Петрівни.

life:) Можливо все!

Про зміну тарифів на додаткові послуги life:)

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про встановлення нових тарифів на додаткову послугу МелоРінг.

З 20 лютого 2009 року встановлюються нові тарифи на зазначену послугу:

	Вартість без врахування ПДВ та ПФ, грн	ПДВ, грн	Збір до Пенсійного фонду, грн	Ціна з урахуванням ПДВ та збору до ПФ, грн
Вартість передплати користування послугою на 30 днів за кожну замовлену мелодію, музичний диск чи музичний пакет	5,83	1,17	0,44	7,44

Попередні тарифи на послугу "МелоРінг" припиняють свою дію з 20 лютого 2009 р.

Послуга МелоРінг від life:) дозволяє замінити звичайний сигнал з'єднання на пісню, мелодію або жартівливі звукові ефекти. Ви можете обирати, який МелоРінг встановити - улюблений хіт, приколи або жартівливі висловлювання, щоб розважити тих, хто вам телефонує, доки вони чекають на вашу відповідь

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: www.lifebox.com.ua, 8 800 20 5433 0 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі life:)) або у пунктах продажу life:).

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Лють...

ПРОБЛЕМА

Зоологи, досліджуючи поведінку диких тварин, визначили десятку найжорстокіших. З'ясувалось, що до найбільшої агресії, що межує з убивством, здатні бурі ведмеді, бджоли і слони. Напади люті бувають раптовими, та коли вони настають, звірі готові вбити кожного, хто зустрінеться на їхньому шляху, — людину чи тварину. Правда, такій поведінці можна знайти і пояснення: бджоли, як правило, захищають своє добро і дім від злодіїв; слони бувають страшними не так через свою лють, як через розміри і велетенську силу, коли навіть просто необережний рух може бути вбивчим... Але є ще одна істота, чия жорстокість не порівнянна із звірячою, чия лють не підлягає жодній логіці, а поведінка — будь-якому аналізу. Достатньо лише поглянути на щоденні короткі міліцейські зведення, щоб стало зрозуміло, про кого йдеться. Людина — найжорстокіша істота.

Коли життя — копійка

Пригадуєте старі і добрі (видно, не випадково живе це словосполучення) часи, коли на кіносеансі весь зал не приховував сліз, якщо раптом на екрані гинув хтось із героїв фільму? А які гарячі сльози капали на сторінки книжки, коли про щось подібне йшлося в сюжеті. Хто, не те що з молоді, а навіть із людей середнього покоління, котрі встигли пережити ці хвилюючі моменти, тепер відважився б на такі публічні сльози? Та ще з приводу чого? Вбили людину, зґвалтували дитину, підірвали цілий будинок — кого цим здивуєш. Хоч як це прикро звучить, а складається враження, що людське життя так само девальвувалось, як і багато інших цінностей. Та й як може бути інакше, коли комп'ютерні ігри навіть для найменших учать: герой не гине, навіть помираючи, він все одно народжується знову, головне — не його життя, а кількість бонусів, котрі встигнеш зібрати. В іграх для старших уже мало просто народитися вдруге, вдвадцяте, всоте. Там треба вбити самому. Для тих, хто не знає, як це зробити, існує широкий вибір навчальних «посібників». Фільми із сценами вбивств і насилля вже давно перестали жахати, а сприймаються як щось звичне і буденне. Тож і сама насильницька смерть стала явищем буденним.

Одна з останніх кримінальних історій, що сталась на Хмельниччині, мало ким була сприйнята як сенсаційна. Після новорічно-різдвяних святкувань, які затяглися на декілька тижнів, чоловік ніяк не міг знайти свою співмешканку. Після кількаденних пошуків усе-таки натрапив на неї в одній веселій компанії. Особливо не стримуючи своїх емоцій, він добряче відлупцював її і покинув ночувати на холодній підлозі в хаті свого батька. Про те, щоб хоч перекласти її в ліжко, ніхто навіть і не подумав. І коли зранку старий спробував добудитись жінку, з'ясувалось, що вона померла від побоїв. Маму так і не дочекалися шестеро дітей. Коли ж почалось розслідування, з'ясувались ще жахливіші деталі.

Півроку тому з тюрми повернувся чоловік загиблої і батько цих дітей. Заставши в хаті нового господаря, він особливо не засмутився. Навпаки, всі разом вирішили, що і втрьох можуть прожити непогано. Їх об'єднала не сім'я, не діти і не любов, а диявольська пристрасть до горілки. Водночас нікого із дорослих не цікавило, як таку родину сприймають не те щоб односельці, а власні діти. Всі дев'ятеро змушені були уживатися у двох невеличких кімнатках старої хатини.

Хто знає, скільки тривали б такі стосунки, якби одного вечора чоловіки не посварилися і не побилися. Кількох лайливих слів виявилось досить, щоб молодший і сильніший схопив ножа і вбив свого «опонента».

Слідство не виключає, що свідком усього цього була не тільки дружина, а й діти. Та нікому з них навіть на думку не спало зробити заяву до міліції. Всі мовчали. Навіть тоді, коли вбивця просто затягнув тіло у погреб на подвір'ї. Про те, щоб хоча б таємно поховати жертву, навіть не йшлося.

Швидше за все, родина так і продовжувала б жити в одному дворі з непохованим тілом, якби не сталося вже згадане друге вбивство і його розслідування не привело б слідчих до страшного погреба.

Коли батьки вбивають дітей

На жаль, випадки, коли п'яні батьки кидаються з ножами, сокирами, палицями чи просто з кулаками на своїх дітей і забивають їх до смерті, вже давно перестали бути чимось винятково жахливим. Будь-яке кримінальне видання подає таке повідомлення поруч із банальними крадіжками, пограбуваннями чи нещасними випадками. Суспільство перестало здригатись від таких історій. А тим часом покидьки продовжують робити те, що не дозволить собі жодна інша жива істота.

Навряд чи хто із дорослих зможе до кінця зрозуміти те, що довелось пережити дітям в одному з райцентрів області. Батько споював, а потім ґвалтував своїх доньок. Першою жертвою стала старша, коли їй лише виповнилось тринадцять. Батько змусив її до статевих стосунків. У психіці дитини стався такий злам, що дотепер вона боїться розповідати про весь той жах, який довелося пережити.

Але на долю меншої сестри випали ще більші страхіття. Коли дівчинка разом із молодшим братом та батьком відправлялась на риболовлю, вона й подумати не могла, чим усе закінчиться. А батько, тільки-но опинившись подалі від людей, одразу примусив обох дітей випити по склянці горілки. Залишивши хлопчика на березі, доньку потягнув за собою в кущі...

Приголомшена всім, що сталося, дитина, наче закам'яніла, теж мовчала. А тим часом ґвалтівник лише й чекав моменту, коли дружина піде в нічну зміну. Вже звична склянка горілки — і дитина знову опинилась у подружньому ліжку своїх батьків.

Цей кошмар міг би повторюватися знову і знову, якби мати все-таки не запідозрила щось лихе і не звернулась до міліції. Сьогодні розслідування кримінальної справи наближається до завершення, насильник невдовзі постане перед судом. Але хіба може бути якась кара, страшніша за ту, якої він завдав своїм рідним дітям?

Мати з дітьми нині перебуває під охороною в державному центрі, що опікується жертвами насильства. Поруч — соціальні психологи, психотерапевти і педагоги. Вони повинні навчити жити поновому, забути все минуле раз і назавжди. Але хіба таке забувається?

Коли до старості немає поваги

Утім, про яку повагу йдеться, коли одинокі бабусі чи не найчастіше стають жертвами п'яних молодиків. В області не знайдеться жодного району, де не траплялися б саме такі випадки. Як правило, серед ночі непрохані гості приходять до стареньких або по гроші, або по самогон. Здобич буває дуже мізерна, бо, крім жалюгідних пенсійних заощаджень на чорний день, в таких оселях навряд чи ще щось знайдеш. Доводилось читати і такі кримінальні справи, де в жертви відбирали... півпляшки самогону і життя.

Стариків не шкодують. Дуже часто їх забивають майже до смерті, а потім просто залишають помирати в калюжах крові. Дерев'яного стільця розбив на голові 84-літньої бабусі дужий чолов'яга, котрий ніколи нікого в селі і словом не образив, а своїй жертві не раз приходив допомагати по господарству.

Майже її ровесниці вже в іншому селі та іншому районі у схожій історії довелось перед смертю пережити ще і зґвалтування. Вбивцею та ґвалтівником виявився молодий чоловік, котрому ледве перейшло за двадцять літ.

Напередодні нового року в лікарні, в тяжких муках закінчила життя ще одна жертва пограбування. Після того, як злодії так і не знайшли в помешканні грошей та коштовностей, вони обмотали її рядниною, облили алкоголем і підпалили...

Десятки таких справ значаться в міліцейській статистиці. У переважній більшості випадків убивць знаходять. А вони й не намагаються втікати, переховуватись, замітати сліди. Дуже часто вони навіть не вважають, що скоїли щось надзвичайне: за таке вбивство можна отримати не набагато більше, ніж за крадіжку із сільського магазину чи за кілограм макової соломки під стріхою. За нагоди такими «подвигами» навіть можна похвалитись. Хіба ж не для цього один юнак знімав на відео, як його приятель з особливою жорстокістю зґвалтував пенсіонера-односільчанина, а потім залишив його роздягненого на морозі на всю ніч. Пізніше лікарям довелось зшивати розірвані та понівечені нутрощі. Щоб урятувати життя, потерпілому доведеться пережити ще не одну операцію. Але, рятуючи тіло, хірурги не знають, як допомогти душі. Після всього, що сталось, чоловік перебуває у глибокому ступорі, практично не реагує на зовнішній світ.

Прикро не те, що страждання перестали викликати біль і співчуття в наших душах, а те, що зло не знаходить ні належного осуду, ні відповідного покарання. Воно стало таким буденним, що ми й не помітили, як із найгуманніших перетворюємось на найжорстокіших істот.

Хто візьметься дати відповідь на запитання, що ж штовхає людей на такі страшні вчинки? Боротьба за життя, намагання врятувати своє потомство, бідність? Навряд. У гру вступають інші сили і правила. Хіба не вседозволеність, безвідповідальність та безкарність стають першими помічниками звірячих справ? Утім, відповідь на це у кожного своя.

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Віктор КОВЕРЗЮК, начальник центру зв'язків із громадськістю УМВС у Хмельницькій області:

— Торік у краї було вчинено 52 навмисні вбивства, майже всі їх розкрито. Із 34 випадків тяжких тілесних ушкоджень зі смертельними наслідками особи злочинців встановлено в усіх, крім одного. Тож можемо провести доволі точний аналіз того, що стало причиною їх скоєння. У переважній більшості — сімейно-побутові конфлікти, ревнощі, неприязні стосунки, які виникають на ґрунті алкоголізму. Лише в п'яти випадках із більш як півсотні вбивці мали на меті корисливий мотив, хотіли заволодіти автомобілями, грошима чи майном. У трьох випадках у такий спосіб намагалися приховати раніше вчинений злочин. Але більша частина навмисних вбивств пояснюється раптовими сплесками люті, байдужим ставлення до чужого життя, незрозумілої жорстокості.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У НОМЕР

ЗАПОРІЖЖЯ

У Запоріжжі виховують продовольчий патріотизм

У магазинах Запорізької області асортимент місцевої продукції не перевищує відсотка. Тому на нараді, яку провели в обласній державній адміністрації з представниками бізнесу, вирішили розробити спільний знак для всієї запорізької продукції, аби привернути увагу покупців до продуктів, вироблених у регіоні.

А Запорізька міська влада після успішного ярмарку, який відбувся минулої суботи на площі біля цирку, провела переговори з керівниками великих сільгосппідприємств Гуляйпільського та Пологівського районів про налагодження прямих поставок в обласний центр м'яса, овочів, круп, борошна та іншої продукції. Повернення до прямих шефських зв'язків із селом допоможе аграріям відродити виробництво і підтримає городян у скруті. Адже багато запоріжців сьогодні втратили роботу.

Микола МАНЬКО.

КІРОВОГРАДЩИНА

Зарплату повернула прокуратура

Понад двадцять мільйонів гривень заборгованої заробітної плати в Кіровоградській області повернуто завдяки втручанню прокуратури. 139 посадовців притягнуто до відповідальності за порушення термінів виплати зарплати.

Як повідомила начальник відділу захисту майнових прав прокуратури області Валентина Пахаєва, щодо керівників підприємств, які допустили заборгованість із заробітної плати, порушено 56 кримінальних справ. Усіх їх розслідувано і направлено до суду.

Загалом, за даними обласного управління статистики, заборгованість із заробітної плати у регіоні становила на початок нинішнього року 38,9 мільйона гривень.

Петро МЕЛЬНИК.

КРИМ

На суддю... завели третю справу

Сакська міжрайонна прокуратура звинуватила суддю Сакського райсуду в шахрайстві, повідомила прокуратура автономії.

Встановлено, що суддя намагався шахрайськими шляхами заволодіти грошима інваліда, в якого відібрав квартиру, обіцяючи йому відмінити своє незаконне рішення. Раніше суддя підробив рішення суду про визнання права власності на квартиру. За цими фактами порушено кримінальну справу.

Віктор ХОМЕНКО.

Зло стало таким буденним, що ми й не помітили, як із найгуманніших перетворюємось на найжорстокіших істот

Агатангел Кримський став професором у 29 років

ТІНІ НЕЗАБУТИХ

Ім'я цього вченого відоме практично у всіх арабських і центральноазіатських країнах, дружбою з ним пишались Іван Франко і Леся Українка. Лев Толстой завдяки його книжкам відкрив для себе філософію Сходу. Сторіччя з дня народження видатного орієнталіста, історика, філолога і літературознавця за рішенням ЮНЕСКО відзначалось як подія світового значення. Його можна було б вважати поліглотом номер один на планеті. Та, на жаль, Агатангел Кримський сам не міг точно сказати, скільки мов знає: всі слов'янські, більшість європейських, японську, грузинську, вірменську, різні діалекти арабської, китайської, іранської, тюркської та ряд «мертвих» мов (від давньогрецької і латинської до колись вживаних на території стародавніх Ассирії та Вавилону).

«А з роду я зовсім не вкраїнець»

Кримський народився у містечку Володимирі-Волинському, а шкільну освіту почав здобувати у Звенигородському міському училищі на Київщині. Чи не єдиною «ниточкою», що єднала його з маловідомим східним світом, було походження Агатангелового батька, рідні якого ще в XVII сторіччі переселились із Бахчисарая до Литви. Є припущення, що тоді потомки давнього татарського роду і змінили прізвище на більш зрозуміле для нового оточення — Кримські.

Згодом Агатангел Кримський писав: «родився я 1871 року 3 січня ст. ст. (16 січня за н. с. — **Авт.**). Швидко батьки мої переїхали в Київщину, та потім мені знов довелося прожити три роки на Волині, вже великим хлопчаком. Таким способом я однаково зріднився як з мовою Київщини, так і з мовою Волині. А з роду я зовсім не вкраїнець. Батько мій — білорус зроду, росіянин по вихованню; мати — полька. Вчився я у школах російських, бо других тут і немає».

> «Я ані кровиночки вкраїнської не маю, тільки що вродився та виріс на Вкраїні. Та хоч я відносюся однаково до всіх народів, але патріотизм у мені зостається. Хоч я родом не українець, але я цілком поукраїнився, так що, наприклад, звуки вкраїнської пісні доводять мене аж до сльози».

Отож потомок татарського роду, батько якого волів про це не пам'ятати, не лише присвятив своє життя налагодженню містків взаєморозуміння між двома світовими культурами — Заходу і Сходу, а й завжди відчував себе українцем.

«Підозрілий елемент» із світовим іменем»

Під час навчання у Звенигородському міському училищі, як згадував Кримський, «я міг читати тільки крадькома, бо батько, шануючи мої очі, попросту одбирав у мене кожну книжку, яку я ладився читати». Та саме завдяки цьому непереможному потягу до знань звичайний хлопець з Волині вже у 29 років став професором арабської словесності й історії мусульманського Сходу в Лазаревському інституті.

Виступаючи у січні 1941 року на урочистих зборах в Києві, присвячених 70-річчю Агатангела Кримського, Максим Рильський наголошував, що в ювілярові «гармонічно злились учений і поет». Це рідкісне поєднання, бо наукова праця вимагає точності, яка неминуче йде на шкоду почуттям. На цей феномен звертав увагу й Іван Франко, так відгукнувшись про творчість молодого письменника і професора: «Незвичайна поява серед українців, незвичайна своєю енергією, пристрасною любов'ю до України і різносторонністю знання й таланту, се Агатангел Кримський... Оповідання, чи то пак ескізи Кримського, навіяні гарячою, подекуди аж наче хворобливою любов'ю до України, се, власне, виливи чуття і поглядів самого автора, той ліричний елемент, що виявляє нам його чисту, як сльоза, незвичайно чутливу і гарну душу».

Вже у студентські роки Кримський потрапив під нагляд царської охранки. Через заборону на друкування українських книг і журналів в Російській імперії перші твори молодого поета і прозаїка побачили світ за кордоном — у тодішній Австро-Угорщині. За активне листування з «іноземцями» — Франком і Драгомановим — він і потрапив до списку «підозрілих елементів».

Попри це літературна діяльність була для орієнталіста із світовим іменем — заняттям для душі. Важливішими вважалися фундаментальні праці з ісламознавства, історії країн Сходу, дослідження давньої і сучасної літератури арабського світу. Щоб належно оцінити науковий вклад вченого, досить навести перелік лише основних його праць: «Історія мусульманства», «Історія арабів і арабської літератури, світської і духовної», «Історія Персії та її письменства», «Перський театр», «Історія Туреччини та її письменства».

Практично всі статті, присвячені мусульманському світу, в знаменитій енциклопедії Брокгауза-Ефрона належать перу Кримського. Лише у «Трудах по востоковедению, издаваемых Лазаревским институтом восточных языков» вийшло друком 26 його монографій. Сучасники вважали, що «для науки він зробив більше, ніж всі попередні і сучасні йому арабісти» («Известия Академии наук СССР», 1937 г.). Більше того, донині жодна серйозна наукова робота в світі, присвячена історії мусульманського Сходу, не обходиться без посилань на праці Агатангела Кримського.

> У травні 1909 року російська православна церква звинуватила Кримського у безбожності й богохульстві, нібито присутніх в наукових працях, присвячених Сходу, та аморальності в перекладах любовної лірики арабських поетів...

Розстріл

Після жовтневої революції Агатангел Кримський повернувся на рідну землю. Він став одним із активних засновників Академії наук України, указ про створення якої 27 листопада 1918 року підписав гетьман Павло Скоропадський. І саме Кримського було призначено першим неодмінним (або «непременным», як офіційно називалась тоді ця посада) секретарем Академії наук України. Свої обов'язки Кримський виконував впродовж десяти років.

Політики Агатангел Кримський уникав. Проте нова влада не могла не зважати на ученого зі світовим авторитетом. Тож у квітні 1920 року Кримського обрали до ради робітничих і червоноармійських депутатів Києва. Її членом він був упродовж кількох скликань. А 1925 року навіть потрапив до складу Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету (українського аналога всесоюзного ВЦВКа).

Весною 1920 року, коли війська Пілсудського увійшли до Києва, щойно обраний депутатом Київради Агатангел Кримський лише дивом уникнув смерті: академік надав притулок у своїй квартирі більшовику Григоруку. Хтось доніс, і хоча під час обшуку втікача вже не було, Агатангела Кримського звинуватили у ще важчому злочині: виданні підпільної газети (польською мовою) «Глас комуніста».

Заарештованого академіка привели у двір Академії і поставили біля стіни, вишикувавши навпроти розстрільну команду. На команду «три» мав пролунати залп, який могла зупинити лише названа розстрілюваним адреса підпільної редакції. І хоча, як виявилось, це було лише імітацією розстрілу, перенесений стрес мало не коштував Агатангелу Кримському повної втрати зору.

Сержант проти академіка

...Коли Київ знову став червоним, Кримський продовжив активно займатися науковою роботою, став директором Інституту української наукової мови, завідувачем кафедри сходознавства Київського держуніверситету, очолив історико-філологічне відділення УАН. Вагомим внеском ученого в українське мовознавство стали укладені 1921 року під його керівництвом «Основні правила українського правопису» та написані ним наукові праці: «Древнекиевский говор», історична «Українська граматика», «Українська мова, звідки вона взялася і як вона розвивалася».

У січні 1941 р. урочисто відзначали одразу три знаменні дати: 70-річчя з дня народження Агатангела Кримського, 50-річчя його наукової та літературної творчості та 40-річчя професорської діяльності. Ювіляра відзначили званням «Заслуженого діяча науки» і орденом Трудового Червоного Прапора, в центральній пресі з'явились хвалебні статті Павла Тичини і Максима Рильського, інших діячів науки і культури.

Це було в січні... Наступного разу в Україні твори Кримського було видано 1965 року. У передмові зазначалося: «Трагічні події Великої Вітчизняної війни не минули, на жаль, і старого та хворого академіка. Він жив у цей час не в Києві, а в своїй рідній Звенигородці. Ми ще не маємо точних відомостей про останні дні цієї видатної людини. Його слабке здоров'я не витримало тяжких випробувань, і 1942 р. Кримський помер, залишивши виняткової цінності наукову спадщину і оригінальну художню творчість, яка потребує широкої популяризації».

Насправді ж академік і патріот Агатангел Кримський загинув не від рук фашистів. У липні 1941 р. хворого і немолодого вченого нібито для подальшої евакуації в тил привезли із Звенигородки до Києва. І... заарештували. У постанові на арешт, складеній старшим оперуповноваженим другого відділу третього управління НКВС УРСР сержантом Держбезпеки Секарєвим, стверджується, що Кримський «був ідеологом українських націоналістів і впродовж ряду років очолював антирадянське національне підпілля... За наявними даними, Кримський останнім часом активізував свою антирадянську націоналістичну діяльність, спрямовану на утворення самостійної буржуазної української держави, на відрив України від Радянського Союзу».

Гітлерівські війська рвуться вглиб країни, мільйони біженців із дітьми на руках тікають на схід, київським ополченцям, які мають зупинити німецькі танки, видають по одній гвинтівці на двох і десятку патронів, а дужі й добре озброєні охоронці везуть спецпотягом для подальшого слідства «небезпечних націоналістів» — 70-річного Агатангела Кримського, дочок класика української літератури Михайла Старицького — 73-річну Людмилу Михайлівну Старицьку-Черняхівську, 67-річну Оксану Михайлівну Стешенко та десятки інших безвинних в'язнів. Арештованих, яких не могли евакуювати, просто розстрілювали.

...Десь на безіменному полустанку в промерзлих казахстанських степах конвоїри викинуть із вагона задубілі тіла Людмили і Оксани Старицьких, а всесвітньо відомому вченому Агатангелу Кримському «пощастить» дістатися «до місця призначення».

26 січня 1942 р. буде складено акт, що цього дня сержант Держбезпеки Сєткін, начальник банної частини лікар Ібрагімова та черговий фельдшер Нефедов «оглянули труп ув'язненого Кустанайської загальної тюрми №7 НКВС Казахської РСР Кримського А. Ю., 72 роки, померлого 25 січня 1942 р. Ув'язнений поступив з етапу 30 жовтня 1941 р. із Харкова в дуже тяжкому стані виснаження... Хворий не міг ходити і вставати без сторонньої допомоги». 3 лютого 1942 р. справу проти Кримського А. Ю., який ні на одному допиті винним себе так і не визнав, було припинено — через смерть підслідного.

Лише через 15 років на прохання колективу Інституту мовознавства АН УРСР кримінальну справу академіка направили на повторне вивчення. 8 травня 1957 р. її нарешті закрили за відсутністю складу злочину.

На реабілітацію його книжок ми не дочекались донині. За свідченням сучасників, «творча спадщина Кримського в українській культурі за обсягом навіть надрукованих творів поступається лише перед спадщиною Івана Франка». Та все це багатство недоступне широкому загалу. Наприклад, у Житомирській обласній науковій бібліотеці творчий доробок вченого представлений... однією книжкою: «Вибраними творами» А. Кримського (1965 р., наклад 5 тисяч).

Віктор ПОЛІЩУК.

На реабілітацію його книжок ми не дочекались донині

Хабарники шукають ключик до випускних тестів

Лише 5 відсотків українських абітурієнтів 2008 року відчули на собі корумпованість вступної кампанії. Проте 2007 року ця кількість була чи не втричі більшою, розповів під час учорашньої прес–конференції Юхані Гросман, один з організаторів нещодавно проведеного організаціями «Менеджмент системс інтернешнл» та Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС) дослідження. Результати проекту оптимістичні: зовнішнє незалежне оцінювання успішно бореться з хабарництвом під час вступу до вищої школи.

Під час дослідження опитали минулорічних випускників (нині — першокурсників), батьків, викладачів та директорів шкіл. За словами опитаних, таке явище, як блат чи кумівство, за минулі два роки істотно здало позиції: його застосовують, чи принаймні намагаються, лише у 2—5 відсотках випадків. Та це й не дивно, кажуть фахівці, адже тестова система є новою, й мало хто швидко спромігся відшукати ключик, який би дав змогу її обійти. Але, наголошують, його неодмінно шукатимуть.

Київщина — лідер у шахраюванні під час оцінювання

— Тести, звичайно, знизили, але не знищили хабарництво, — каже Світлана Горна, менеджер з досліджень і моніторингу проекту «Гідна Україна».

Чимало порушень, за її словами, відбувається саме під час проведення зовнішнього незалежного оцінювання — путівки до вступу у вуз. «Безпосередні учасники оцінювання говорили про те, що цьогоріч почастішали випадки нечесної поведінки учнів чи викладачів під час тестування», — розповідає Світлана Горна. Використання шпаргалок та допоміжних матеріалів, консультації між учнями чи підказки вчителів, вільне користування мобільними телефонами — таким є перелік найпоширеніших порушень, які, звичайно, вплинули на кінцевий результат тестів.

Цікаво, що «махлювали» в різних регіонах країни по-різному. «Як показало дослідження, випускники Київської області під час випускних тестів шахраювали найактивніше, майже вдвічі більше за середній показник по Україні», — розказала Світлана Горна. А от абітурієнти АРК частіше за інших скаржилися на корумпованість приймальних комісій.

Про «особливу роль» приймальних комісій зазначають і батьки. Кажуть, якщо подавати документи одразу на кілька факультетів одного вузу, краще «потоваришувати» з комісією, щоби вчасно дізнатися, де звільнилося місце й куди треба терміново нести оригінал атестата.

Втрачені заробітки «відбивають» на сесії?

— Моя донька Оксана відмінниця, склала випускні тести на майже максимальні бали, тож вступила на бюджетне відділення одразу трьох престижних київських вузів. Оскільки грошей ми не маємо, то за старої системи її шанси були б мінімальні, — каже мама студентки-першокурсниці Лариса Гулька.

Однак у те, що хворобу хабарництва остаточно вилікували, киянка не вірить. «Одному з однокласників Оксани, приміром, пропонували «по блату» вступити на контрактне відділення юрфаку столичного вузу за 10 тисяч доларів. За таку суму нібито гарантували стовідсотковий успіх. На щастя, хлопець отримав високі бали, й дізнатися, чи справді нову систему можна легко обійти, не вдалося».

Крім того, студенти-першокурсники вважають, що навчальні заклади не втратять свого й «відбивають» недоотримане безпосередньо під час сесії. Приміром, у престижному київському вузі за вдале складання іспиту з вищої математики викладачі цьогоріч просили від півтори тисячі гривень залежно від нахабства викладача та рівня знань студента.

Тож хоча численні дослідження і живі історії випускників та їхніх батьків підтверджують, що система зовнішнього незалежного оцінювання зменшила струмочок додаткових надходжень до кишень викладачів, потрібно, щоб закріпити результат, реформувати і систему оцінювання у вищій школі, і саме ставлення до хабарництва. Адже нерідко першим запитанням першокурсників є кому і скільки дати, а не що вчити...

Анна БОЙКО.

Київ.

ДОВІДКА

Як повідомляє департамент зі зв'язків із громадськістю МВС України, 2008 року було викрито 485 злочинів у системі освіти, серед них — 200 фактів хабарництва. До кримінальної відповідальності притягнуто 121 особу, в тому числі 29 керівників навчальних закладів. Найбільше порушували закон у Луганській, Донецькій, Одеській, Дніпропетровській, Миколаївській та Полтавській областях.

ЯК ВИЖИВАЄШ, СТУДЕНТЕ?

Не виплачують стипендії

У переважній більшості вищих навчальних закладів студентам, які мають право на отримання стипендій, її не виплатили, заявив перший заступник керівника секретаріату Українського молодіжного форуму Андрій Черних.

— До мене надходять численні дзвінки із регіонів щодо проблеми з виплатою стипендії, — підкреслює Андрій. — Мотивація керівництва закладів зрозуміла — уряд та Міністерство освіти і науки не забезпечило їх в повному обсязі коштами, а надало в середньому 70 відсотків від потреби. Ректори шукають вихід.

Наприклад, в одному з тернопільських вузів середній бал підняли до 4.7. В окремих харківських, столичних, волинських ВНЗ відмовляються виплачувати стипендію студентам, які мають хоча б одну трійку.

— Це є грубим порушенням чинного законодавства і передусім Постанови Кабінету Міністрів України №882 «Питання стипендіального забезпечення», — зазначає Андрій Черних. — Уряд має чесно визнати недофінансування та внести необхідні зміни до нормативних актів.

До уваги студентів. *Згідно із згаданою постановою Кабміну студентам, які за результатами семестрового контролю мають середній бал успішності 7.00 — 9.99 за дванадцятибальною, або 4.00 — 4.99 за п'ятибальною шкалою оцінювання, призначається академічна стипендія у мінімальному розмірі.*

У разі порушення ваших прав звертайтеся до Андрія Черних за тел.: 8 (067) 656-99-41.

Вл. інф.

Стусові вечори у Ворзелі

Фото автора.

Тут, у Центрі культури, відбувся вечір, ініціатором якого став краєзнавець Юрій Мельничук. Учні 11 класу читали Стусову поезію, тонко вплетену в сценарій, написаний вчителькою української мови **Іриною Тищенко (на знімку перша праворуч).**

Багаторічний в'язень сталінських і брежнєвських таборів, мешканець Ворзеля Михтодь Волинець розповів про своє життя, презентувавши школі написані ним спогади на цю тему. Краєзнавець Неоніла Висоцька оприлюднила факти перебування поета в Ірпіні у перекладача Григорія Кочура, про розвідки на цю тему Данила Кулиняка і Леоніда Череватенка. Професор столичного вузу Юрій Руденко зацікавив аудиторію розповіддю про Стуса — символ незнищенності людського духу. Звучав голос поета.

Данута КОСТУРА.

Київська область.

ВІД РЕДАКЦІЇ

А тим часом прес-служба Президента повідомила, що Віктор Ющенко доручив міністрові освіти і науки та голові Донецької облдержадміністрації «розглянути у найкоротші терміни ініціативу студентського самоврядування про присвоєння місцевому Національному університету імені Василя Стуса», найвидатнішого студента цього вузу. Виявляється, місцева влада нехтує думку молоді, а глава держави хоче примусити її поважати. В яку ситуацію «світового» значення втрутиться Президент завтра? Може, розбереться з недофінансуванням освітян, через що зростає заборгованість із зарплат і стипендій?

ПЕРЕРВА НА ДИСКУСІЮ

Не ускладнюйте життя, професори!

Мій знайомий батько четвертокласниці ледве розв'язав задачу. Донька взагалі з математикою не дружить. До речі, не тільки вона. Вчителька повернула завдання з приписом: задача розв'язана неправильно. Батько пішов за поясненнями, бо відповідь була правильна. «Це раніше так розв'язували, тепер інакше...» — відповіла вчителька.

Коли я був малим, то штани одягав через ноги, а тепер, виходить, мою дитину навчають одягати їх через голову?

«Розумієте, ми ускладнюємо завдання, щоб діти краще мислили...» Чи правильно це? Чи стають вони розумнішими? Багато з них відстають від програми і фактично протирають штани в школі. А вчителі не хочуть і не можуть відійти від міністерських вимог. Їм би урок відбути, а там хоч трава не рости.

На жаль, вчителів нині багато, а педагогів бракує. А може, в Міністерстві освіти досі сидять (також протирають штани) лише сивочолі пенсіонери, яким начхати на проблеми батьків і вчителів?

Чому середня освіта обов'язкова для кожного? Адже переважна більшість (чи навіть не переважна) фактично марнує 10—12 років, нічого не вивчивши з того, що потрібно їм для подальшого життя. Навіщо забивати логарифмами та хімічними формулами голову тому, хто просто не може те засвоїти? Ще за царської Росії були ремісничі училища, де дітей навчали конкретної професії. Дитина не марнувала час і з підліткового віку володіла спеціальністю. Вигравали і батьки, і дитина, і економіка країни.

Сьогодні всі хочуть мати вищу освіту (читай: хочуть нічого не робити, або робити мало і нетяжко). А хто ж працюватиме?

Якось я був свідком того, як дівчинка в США (років 13) розв'язувала задачі з математики. Здивувався, коли побачив приклади, з якими легко впорається наш першокласник.

Варто взяти добрі уроки з історії і не пертися вперед, сліпо перекресливши все старе (не надбавши доброго нового), загубивши голову, ускладнюючи шкільну програму.

Геннадій АНДРОСОВ.

Миргород.

ЗАПИТАННЯ — ВІДПОВІДЬ

Мене отруїли! Хто відповість?

У шкільній їдальні син та інші діти з'їли салат. Їм нічого, а мій Костя потрапив до лікарні. Директор наполегливо просить не виносити сміття з хати, обіцяє покарати кухарів. Я витратила купу грошей на лікування. До того ж хвилююся про подальше здоров'я сина — адже ліки не нешкідливі. Що робити — не збагну.

Світлана М-я,
мати шістьох школярів.

Житомирська область.

Об'єднайте, шановна Світлано, свої зусилля з іншими батьками. Якщо їх директор умовила мовчати, дійте самі. Звернувшись у відділ освіти, службу захисту прав споживачів, ви одержите шанс довідатися, хто винен, під чиїм началом шкільна їдальня. Якщо заходи цих організацій вас не задовольнять — подавайте позов у суд. На адміністрацію ЗОШ і підприємство харчування, якщо їдальня — не шкільна. У суд подайте висновок лікарів і вимагайте компенсації. Матеріальної та моральної.

Наберіться терпіння, Світлано: судовий розгляд може тривати від двох місяців до року. Шанс виграти — до 70 відсотків.

Так і сказав

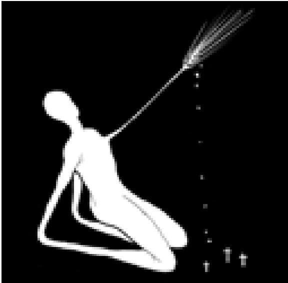
У закладах освіти навчається 6 мільйонів учнів і 2,7 мільйона студентів, усього в системі 10 мільйонів осіб. Тому доцільно передати «Артек» Міністерству освіти і науки. І тоді на базі табору можна організувати навчання студентського і учнівського активу, проводити олімпіади, спартакіади, огляди, конкурси. Це б дало можливість збирати і навчати обдарованих дітей, молодих учителів, учнів. Обласні управління освіти згідно із своєю квотою направляли б у цей табір молодь і студентство. Вважаю, абсурдно підпорядковувати оздоровницю Міністерству сім'ї, молоді та спорту і створювати на базі «Артека» тренувальний комплекс для олімпійців.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
колишній міністр освіти.

Земля потріскалася, поля висохли

ГОЛОДОМОР-33

Під час голоду в 1932—1933 роках я проживав з батьками в Чернігівській області. Було мені вісім років, але дотепер дуже добре пам'ятаю той страшний час. Улітку ми з хлопцями пасли своїх корів на полі біля села, було дуже спекотно, й не випало жодної краплі дощу. Ті струмки, в яких ми зазвичай напували корів, висохли, і нам доводилося ганяти їх на водопій до великих озер. Пасовище було, як після пожежі, — трава висохла, земля потріскалася. Двічі або тричі проводили всім селом хресний хід зі священиком, іконами й корогвами, молили Бога, щоб послав дощ. Але його за літо так і не було...

Посіви зернових піднялися над землею на якихось двадцять сантиметрів, і колосочки були зовсім маленькі. Дуже вбогим був урожай, через це колгоспникам на трудодні нічого не дісталося. Так стихійне лихо спричинило голод. Узимку наша родина так-сяк перебивалася, а от навесні не стало навіть полови, і мати пекла хліб з борошна, натертого з кори дерев і лободи, що рано зійшла. Після таких обідів дуже важко було справляти природну потребу.

Наша вулиця досить довга, але з її жителів від голоду ніхто не вмер, хоча моя мати й сестри були опухлими. По селу багато ходило приїжджих з міст, які за продукти пропонували взуття, одяг і коштовності. Але майже ніхто з жителів нічого не міняв. От ці прибулі й умирали на вулиці від виснаження.

Особливо важко було свійським тваринам — коням і коровам. Сіна майже не заготовили, й годували їх тільки соломою, що знімали з хат і сараїв. Природно, був падіж худоби, яку відразу ділили між сусідами й з'їдали.

Наша родина була колгоспниками, а сусіди — ні. Хто не виконував план із хлібозаготівель, у тих зерно шукали по всіх закутках, і якщо знаходили, то забирали. Серед членів комісії я не бачив Сталіна в його шинелі й ніяких москалів. Це були місцеві активісти-недоумки, руками яких прирікали людей на голод.

Через сімдесят років після того страшного часу йде занадто багато розмов. І я вважаю блюзнірством те, що це питання порушують люди, які є прямими винуватцями теперішнього голоду. Ці роки не такі страшні, але тисячі жителів України вмирають від недоїдання, холоду, хвороб. Я вважаю, замість того, щоб шукати винних у голоді 1932—1933 рр., потрібно звернути увагу на становище жителів України тепер і затаврувати тих, хто розграбував країну й нажив мільярди на потребах простих українців.

Винних у голоді тих років знайти важко, а от винні нинішнього голоду живуть серед нас, і ми їх утримуємо на кошти з держбюджету.

Степан ЄВЧЕНКО.

Запоріжжя.

Кинули народ у злидні, а самі витрачають мільйони на святкування

Якщо по честі та по правді, то народу потрібна істинна демократія, а не якась там коаліційна, в якій «демократи» ховаються за народ, як за «джерело влади».

Я вважаю, що доки не буде справжньої демократії в Україні, доти в ній не буде ладу. А про яку нині можна казати демократію, якщо в українському парламенті чи не більша половина мільйонерів, усе народне добро розікрали, економіку держави розвалили, в країні — безробіття, криза, корупція, банкрутство.

Яка тут демократія, коли наші екс-президенти, що кинули народ у злидні, тепер безсоромно витрачають мільйони доларів на святкування днів народжень. А фронтовики, учасники бойових дій, інваліди Великої Вітчизняної війни, які врятували країну від німецько-фашистського поневолення, отримують мізерні пенсії, яких не вистачає ні на харчі, ні на ліки. Прикладів отакої «демократії» в нашій країні можна навести багато, але ж якби вони усувалися...

На мою думку, в країні, де немає народної демократії, — немає влади, як головного атрибута держави, а є хаос, в якому орудують шахраї, казнокради, корупціонери. Хто мені доведе, що це не так?..

Михайло ІНОГДА,
ветеран-фронтовик,
інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

Ріпки
Чернігівської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

«Як суконщики чистят сукно, выбиваючи його від пилу, так гімнастика очищає організм».
Гіппократ.

Фото Андрія НЕСТЕРОВА.

Мрії про безкоштовне лікування

Мене особливо турбує таке питання, як охорона здоров'я населення. Не раз лежав у лікарнях, мені було зроблено чотири операції (1951, 1959, 1964, 1988 р.). І жодного разу з мене не вимагали плату за лікування, тому що таке благо було дано радянським громадянам. Тепер, як тільки занедужаю, то звертаюся до рецептів народної медицини. Улітку й восени збираю лікарські рослини й користуюся ними цілий рік.

У середині 90-х був у нас на Буковині випадок. Чоловік поїхав у Росію на заробітки, а вдома залишилася вагітна дружина. Коли підійшов момент народжувати, її відвезли до лікарні. Там визначили, що треба робити кесарів розтин. Терміново потрібні були гроші. Багато. Породілля обіцяла, мовляв, коли чоловік повернеться, — заплатимо. Та бідолашна в неймовірних муках померла, бо не було в неї тоді грошей на ліки.

У 2003 році в обласній лікарні зробили моїй дружині операцію. Грошей у нас було порівняно мало. За тиждень після операції її виписали з лікарні, вдома вона довго хворіла, а за рік померла.

Ще один приклад. Мій сусід, молода й енергійна людина, кілька років був на заробітках в Італії. Цього року повернувся додому і почав робити євроремонт. Сильно похитнулося й близько місяця пролежав у лікарні. Вилікували, бо в нього було достатньо грошей.

Отже, є гроші — є надія на видужання. Немає грошей — гинь. От чому з 52 мільйонів громадян України за роки незалежності нас залишилося 46. І, здебільшого, помирають незаможні.

А от у статті 49 Конституції України, що була прийнята Верховною Радою 28 червня 1996 року, написано: кожний має право на охорону здоров'я, медичну допомогу й медичне страхування і що охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням.

Отже, Верховною Радою закони приймаються, але їх нехтують. Чи можуть незаможні громадяни покладати надію на повноцінне лікування й одужання? Ні.

Нинішні пенсіонери в післявоєнні роки піднімали країну з руїн, своєю чесною й сумлінною працею будували й розвивали її. А в 90-ті роки державне добро деякі хитрі громадяни «прихватизували» і стали багатими. Було б гуманно й справедливо, якби тепер вони зі своїх, уже збільшених фондів, надали безкоштовне лікування незаможним, включаючи й вартість ліків...

Василь ПЛЕВАН.

Купка
Глибоцького району
Чернівецької області.

Грабіж, за який ще нікому не дали по руках, триває

Звертаюся до державних керівників і народних депутатів із запитанням: «Коли нарешті прийматимете справедливі, не на збиток країні, закони та коли повернетеся обличчям до народу?».

Усі — президент, уряд, народні обранці — запевняли нас у стабільності цін і тарифів. А що маємо? Комунальні катастрофи, банківські кризи, цінові стрибки. І усе це виносить на своїх плечах простий народ, а багаті продовжують нарощувати свої надприбутки. Триває грабіж, за який ще нікому не дали по руках.

Багато йде дебатів про важливість української мови, та вивіски на вулицях чомусь переважно — іноземною. З екранів телевізорів, навіть з вуст відомих осіб, чуємо такі слова, як «класний», «прикольний», замість «хороший». Наша еліта вимовляє, «дапамога», замість «допомога». А депутати у своїх інтерв'ю не кажуть просто «фактично», а — «де-факто».

Говоримо на весь світ про голодомор 1932-33 років. Я народилася у 1937-му. Знаю голод 1947 року — ледве вижила. Але тоді була післявоєнна розруха і засуха, а голод у 1933 році штучно створили служаки у боротьбі за владу (серед них і українські).

Мені цікаво, як пояснюватимуть наші керманичі майбутнім нащадкам те, що за незалежної України моя сім'я з п'яти осіб (один — непрацюючий) останній тиждень кожного місяця їла тільки немащену картоплю у різних варіантах і прісні коржі, бо не видавали зарплату? А скільки людей помирає через отруєння і хвороби, спричинені неякісними продуктами, що виробляють наші «раціоналізатори» із закордонного непотребу!

Чому не б'ємо на сполох про «духовномор»? З голубих екранів нам нав'язують придуркувату рекламу, голопузу естраду, штамповані серіали, пусті фільми і жахливі бойовики, які ведуть до деградації молоді.

Шановні урядовці та парламентарії, схаменіться! Зупиніться хоч на мить, подивіться, куди бідна Україна котиться через ваші чвари та жадобу!

Валентина ШАРКЕВИЧ,
пенсіонерка.

Полтава.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Щербатий гріш

Ще згадуються й досі багатьма
Коробка сірникова за копійку,
За дві — учнівський зошит, зокрема
І у клітинку, і в лінійку.
Тепер копійка бідолашна вже
Дешевша від металу, безсумнівно,
З якого вилита. Вона не береже,
Як мало б бути, вітчизняну гривню.
Щербатий гріш підняти з хідника
Чи є в кого бажання, стимул нині?
Та що казати, навіть жебрака
Коробить копійчана милостиня.
Ну за які ще й за чиї гріхи
Її посміх цей, безчестя і покута?
На лихо, одиниці грошовій
Дісталося жахливе невезіння —
Неславити зображені на ній
Тризуб і горде слово «Україна».
До болю прикро й кривдно за цей гріш,
Образливо до болю за державу,
Яка втрачає в світі свій престиж
Й через копійки власної хирлявість.

Микола АТАМАНЧУК,
член Національної спілки журналістів України.

НАМ ПРО НАС

Любимо й поважаємо нашого кореспондента

Уже багато років передплачую і з величезною увагою читаю «Голос України». Вважаю його одним із найкращих видань нашої країни. У ньому завжди багато цікавих і корисних матеріалів. Газета не женеться за дешевими сенсаціями, а веде розумний і зрозумілий простим людям діалог із суспільством, порушуючи дуже важливі й першочергові для нашої країни питання. Я завжди з нетерпінням чекаю кожного її номера.

Дуже мені імпонують публікації кореспондента «Голосу України» у Кам'янець-Подільському Віри Шпильової. Вона завжди пише жваво, гостро, зрозуміло, конкретно, тримає руку на пульсі громадського, соціально-економічного та політичного життя нашого міста. Скільки енергії в цій тендітній жінці! Без неї неможливо уявити жодної події в місті, Віра скрізь встигає.

А скільки уваги вона приділяє знедоленим, соціально незахищеним людям, нашому товариству інвалідів, яким уже багато років керує енергійна Тамара Сосновська.

За людяність, щиросердність і принциповість талановитого журналіста Віру Шпильову люблять прості жителі міста й поважають представники влади.

Людмила КИСЕЛЬОВА,
інвалід І групи.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

life:) Можливо все!

Про зміну умов замовлень для отримання дисконтних документів (перенесення бонусів на life:) bonus картку) для абонентів індивідуальних тарифних планів "ВІЛЬНИЙ life:)", "ПРОСТИЙ life:)", "ПРОСТИЙ life:) класичний" та "ЄДИНИЙ life:)".

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про те, що для абонентів, які обслуговуються на умовах тарифних планів "ВІЛЬНИЙ life:)", "ПРОСТИЙ life:)", "ПРОСТИЙ life:) класичний" та "ЄДИНИЙ life:)", з 23.02.2009 є можливість замовити дисконтні документи, номінал яких у загальній сумі становить не більше 21 грн. на календарний місяць.

Детальні умови про зміни можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

В опублікованому в газеті "Голос України" № 15 (4515) від 29.01.2009 р. фінансовому звіті ЗАТ "ПУМБ"

I. у звіті Баланс за IV квартал 2008 року найменування рядків

9. Основні кошти

29. Резерви переоцінки основних коштів, у тому числі:

вважати помилковими, вірними вважати:

9. Основні засоби

29. Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:.

II. У Примітці "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" найменування колонки:

"Зміни після останньої річної звітності (+; -)"

вважати помилковим, вірним вважати:

"Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)"

---

6 КФ ЗАТ "СК" "УСГ" повідомляє про втрату полісів "ОСЦПВВНТЗ" № ВВ/5649950 (1 шт.), № ВВ/4686188 (1 шт.), та бланк "ОСЦПВВНТЗ" № ВВ/5649982 (1 шт.). Ці поліси та бланк вважати не дійсними.

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) 26 січня 2009 року у справі № 4/72 Приватну фірму "ТОП-КОМ", код ЄДРПОУ 24169910, вул. С. Бандери, буд. 67-а, кв. 17, м. Рівне, 33000, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до ст. 52 (спрощена) Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено Драгун І.І., вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ № 307265 від 19.02.2007 р.

Господарський суд Полтавської області (36000Ю м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив провадження по справі № 23/97 про банкрутство ПП Новоселецька А.В. (Полтавська область, Полтавський район, с. Гожули, вул. Високовольтна, 15а, код 2152905923). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Бончака С.А. (ліцензія серії АБ № 116256 від 25.01.2005 року). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 42/136 "Б" від 21.01.2009 р., підприємство "Колективне мале науково-виробниче комерційне підприємство (КМНПКП) - "БРОС" (83003, пр-т Ілліча, 89/501, м. Донецьк, код ЄДРПОУ 13495658; р/р 260071568 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецьк, МФО 335076), визнано банкрутом і введено ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гумбакова С.О., ліцензія № АВ № 307507 (85320, Донецька обл., м. Димитров, вул. Ватутіна, 19/40).

Постановою господарського суду Миколаївської області від 03.02.2009 р. по справі № 5/28/09 визнано банкрутом ТОВ "МАСТАС ПРОФБУД" (ЄДРПОУ 33969453, адреса: м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 03.02.2009 р. по справі № 5/30/09 визнано банкрутом ПП "ЛАНА" (ЄДРПОУ 32613053, адреса: м. Миколаїв, вул. Миколаївська, 19-а, кв. 213) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 03.02.2009 р. по справі № 5/29/09 визнано банкрутом ТОВ "ДАХ-БУД УКРАЇНА" (ЄДРПОУ 35320508, адреса: м. Миколаїв, пр-т Миру, 54-В) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 03.02.2009 р. по справі № 5/31/09 визнано банкрутом ТОВ "ГРЕЙН ТРЕЙДИНГ ГРУПП" (ЄДРПОУ 34707373, адреса: м. Миколаїв, вул. 8 Березня, 14-а) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АВ #397364 від 08.12.2008 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карапенка, 2/1, кв. 41.

До відома акціонерів АТЗТ "Обухівський молочний завод"

АТЗТ " Обухівський молочний завод" повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 31 березня 2009 р. о 15-00 за адресою: м. Обухів, вул. Каштанова ,1,

актовий зал АТЗТ "Обухівський молочний завод"

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2008р. Перспективи розвитку на 2009 рік.
2. Звіт Спостережної ради за 2008 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії за 2008 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу АТ.
5. Про розподіл прибутку за 2008 р., порядок та термін виплати дивідендів.
6. Внесення змін та доповнень до Статуту товариства.

Основні показники фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007-2008р. (тис. грн.)

Найменування показника	період 2008*	2007
Усього активів	14209	12717
Основні засоби	5297	4975
Довгострокові фінансові інвестиції	1633	1633
Запаси	2350	2328
Сумарна дебіторська заборгованість	1678	1239
Грошові кошти та їх еквіваленти	1982	2261
Власний капітал	12698	11057
Статутний капітал	3203	3203
Довгострокові зобов'язання	0	0
Поточні зобов'язання	1415	1661
Чистий прибуток (збиток)	1925	1132
Середньорічна кількість акцій (шт.)	305017	305017
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	227	218

*** Основні показники фінансово-господарської діяльності за 2008 рік можуть бути уточнені після 20 лютого 2009 року.**

Початок реєстрації з 14-00 до 14-50. Місце проведення зборів-актовий зал АТЗТ "Обухівський молочний завод". Для участі у зборах акціонерам при собі необхідно мати документ, який посвідчує особу, представникам акціонерів - довіреність , оформлену з чинним законодавством. Свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів, приймаються від акціонерів у письмовій формі не пізніш як за 30 днів до їх скликання.

Довідки за тел. 6-50-12

Правління АТЗТ " Обухівський молочний завод "

Українська універсальна біржа 18 березня 2009 р. о 10-00 год. за адресою: м. Харків, вул. Лермонтовська, 20 проводить повторні відкриті торги (аукціон) по продажу майна МПБП "Авінкон" (код ЄДРПОУ 20229035), а саме: комплекс будівель маслозаводу, заг. пл. 871,2 кв. м. та 1473,7 кв .м. (Запорізька обл., Пологівський р-н, м. Пологи, вул. Пролетарська, 13). Майно виставляється на аукціон одним лотом.

Стартова ціна майна 223 773,90 грн. без ПДВ.

Загальна площа земельної ділянки 8160,0 кв. м. (правовий статус не визначено).

Ознайомитись з об'єктами можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування.

Заявки на участь в аукціоні приймаються за адресою: м. Харків, вул. Лермонтовська, 20 (відділ біржових операцій) та за телефонами: (057) 704-34-21, 704-34-22.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 17-00 год. 13.03.2009 р.

Учасниками аукціону:

- сплачується реєстраційний внесок у розмірі 17 грн., в т.ч. ПДВ, на р/р організатора аукціону (УУБ) № 26004301000410 в Харківській Філії ВАТ ВТБ Банк, м. Харків, МФО 350631, код 25158707;
- вноситься гарантійний внесок у розмірі 10% (без ПДВ) від стартової ціни на р/р організатора аукціону (УУБ) № 26001000013002 в ПФ АТ "Індекс - Банк", МФО 331661, код 25158707.

Квитанції про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Всю додаткову інформацію щодо проведення аукціону можна отримати за адресою: м. Харків, вул. Лермонтовська, 20 та за телефонами: (057) 704-34-21, 704-34-22.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області та керуючий санацією Державного дослідного господарства "Світанок" Інституту механізації тваринництва УААН повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На повторні публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно, яке знаходиться в Запорізькій області, Запорізькому районі:

Лот №1: Свинарник на 1200 голів (літ.А), замощення І, площею 551,1 м2, що знаходиться за адресою: с. Світанок, вул. Першотравнева, 53. Початкова ціна продажу 40152,00 грн., з ПДВ;

Лот №2: Свинарник маточник на 92 станка (літ. А), замощення І, площею 1473 м2, що знаходиться за адресою: с. Світанок, вул. Першотравнева, 49. Початкова ціна продажу 79125,00 грн., з ПДВ;

Лот №3 Свинарник маточник на 92 станка (літ. А), замощення І, площею 1478,1 м2, що знаходиться за адресою: с. Світанок, вул. Першотравнева, 47. Початкова ціна продажу 79400,00 грн., з ПДВ;

Лот №4: Ремонтна майстерня і пункт технічного обслуговування (літ.А, А1) площею 656,9 м2, що знаходяться за адресою: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1д. Початкова ціна продажу 97778,00 грн., з ПДВ;

Лот №5: Коровник дворядний (літ.А) площею 1309,8 м2,навіс (літ.Б), огорожа №1, замощення І, що знаходиться за адресою: с. Привітне, вул. Верхня, 36. Початкова ціна продажу 117461,00 грн., з ПДВ;

Лот №6: Склад матеріальних цінностей (літ.А), площею 733 м2, КПП (літ.Б), навіс (літ.В), ворота №1, огорожа №2, замощення І,ІІ. що знаходиться за адресою: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1а. Початкова ціна продажу 136302,00 грн., з ПДВ;

Лот №7: Будівлі та споруди колишнього табору праці та відпочинку „Ровесник", що знаходяться за адресою: с. Привітне, вул. Верхня, 1а. Початкова ціна продажу 254000,00 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД „Райффайзенбанк „Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 12 березня 2009 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07. Публічні торги (аукціон) відбудуться 16 березня 2009 р. об 11.30 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

ЗАТ "Київ-Лада" повідомляє,

що загальні збори акціонерів відбудуться 3 квітня 2009 року о 14 годині, початок реєстрації учасників зборів о 13 годині. За адресою: м. Київ, вул. С. Сосніних, 17.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та Секретаря Загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Затвердження звіту Ревізійної комісії Товариства за 2008 р.
3. Затвердження висновку аудитора Товариства за 2008 р.
4. Затвердження фінансової звітності Товариства за 2008 р.
5. Затвердження звіту Генерального директора Товариства за 2008 р.
6. Затвердження зміни Статуту Товариства.
7. Затвердження внутрішніх положень Товариства.
8. Відкликання та обрання членів Наглядової Ради Товариства.
9. Затвердження аудитора Товариства на 2009 р.
10. Відкликання та обрання членів ревізійної комісії Товариства на 2009 р.
11. Затвердження порядку розподілу прибутку та визначення порядку покриття збитків за підсумками діяльності Товариства у 2008 році.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625-IV "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" повідомляємо про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді Київського апеляційного господарського суду безстроково Зубкова Сергія Олександровича.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 28.11.2008 р. по справі № 50/351 (суддя Головатюк Л.Д.) Відкрите акціонерне товариство "Укрхімбитсервіс" (м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, буд. 120, корп. 1, код ЄДРПОУ 31721196, рахунок 2600407732 в ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "Он-лайн капітал" (01001, м. Київ, вул. Шота Руставелі буд. 16, 5-й поверх).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 08.12.2008 року порушена справа № 8/130 про банкрутство "Приватної агрофірми "Галичина" (81200, с. Костенів, Перемишлянський район, Львівська обл., код ЄДРПОУ 03760131, р/р 2600730198, МФО 385220, у філії Перемишлянського відділення ощадбанку).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ № 271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71-б, кв. 3).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Арбітражний керуючий Пилипенко С.В. (ліцензія № 158473) повідомляє про визнання боржника ПП "Фірма А.В.Т." м. Маріуполь (87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Вокзальна. буд. 37, кв. 2; ідентифікаційний код 31737976) банкрутом і відкриттям ліквідаційної процедури (Постанова Господарського суду Донецької області від 28.01.2009 р., Справа № 527/162Б).

Повідомляю Вам, що реалізація майнових активів підприємства ПП "Фірма А.В.Т." м. Маріуполь (87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Вокзальна, буд. 37, кв. 2; ідентифікаційний код 31737976) не проводилась.

29.01.2009 року Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) у справі № 42/79 Б Товариство з обмеженою відповідальністю "Агрофірма"РОСТ" (87011, вул. Леніна, 56, с. Труженка, Володарського району, Донецької області, ЄДРПОУ 31767026) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Погоріло Віталія Анатолійовича (ліцензія АВ № 397314; 83008, м. Донецьк, вул. Умова, 34/1).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державний вищий навчальний заклад "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана" оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

фінансові ринки - завідувач кафедри (1 од.); ***цивільного та трудового права*** - доцент (2 од.); ст. викладач (1 од.); асистент (2 од.), ***міжнародних фінансів*** - асистент (1 од.).

Термін подання документів - один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.

Контактні телефони: 459-61-73, 456-25-82.

ПАРАД ПОРАД

№ 26 (4526) П'ЯТНИЦЯ, 13 ЛЮТОГО 2009

Сьогодні на більшій частині території України буде хмарно, часом опади у вигляді мокрого снігу, на півдні та сході переважно дощі, у східній половині країни вночі і в західних та північних областях місцями сильні опади. Нічна температура у південних, східних областях та Криму становитиме 1—6° тепла, вдень 5—10°. У західних областях вночі та вдень очікується близько 0°. На решті території протягом доби температура коливатиметься від 0 до 5° тепла *(Укрінформ)*

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ЛЮТОГО

❐ 1154. Помер київський князь Ізяслав Мстиславич, онук Володимира Мономаха, мудрий політик і талановитий полководець. ❐ 1874. Народився хімік Лев Писаржевський. У 1908—11 — професор Київської політехніки, з 1927 — директор організованого ним же Українського інституту фізичної хімії. ❐ 1909. Народився кінорежисер Віктор Іванов. Найвідоміший фільм —"За двома зайцями". ❐ 1920. Ліга націй визнала безстрокову нейтралітет Швейцарії. ❐ 1974. Помер актор Ростислав Івицький. Створював літературні композиції і сам їх виконував, знімався в кіно. ❐ 1984. Керівником СРСР став Костянтин Черненко.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

І меблі будуть, як новенькі

Прибирання — важка справа. А щоб його результати радували око й втішали, поділюся своїми нехитрими порадами щодо догляду за меблями.

Оббиті плюшем меблі протираю за напрямком ворсу м'якою зволоженою ганчіркою. Якщо ж їх чистити щіткою або пилососом, то може полізти ворс і згодом вони втратять свою привабливість.

Шкіряні меблі від пилу очищаю тканиною, змоченою в трохи розведеній оцтом воді.

Забруднені м'які меблі покриваю мокрим простирадлом і через нього вибиваю пил. Потім перу простирадло від осілого пилу. І при необхідності процедуру повторюю.

Лаковані й поліровані меблі освіжаю, протираючи їх поверхню шматком сухої й чистої фланелі або сукна.

Плетені світлі меблі добре чистить мильна піна. Змивши піну, меблі просушую, а темні плями протираю розведеним перекисом водню.

Наталя КУДРЯВЦЕВА.
Київ.

Як розтопити крижаний відчай

УРОКИ НАСТРОЮ

Непросто взяти себе в руки, коли з них усе валиться, або стояти на грунті, що тікає з–під ніг. Але в кожного залишається своє Я, близькі й друзі, улюблені книжки й справи, те, що найбільше любить і цінує в житті. Кожен вирішує й робить вибір, до якого лежить душа й серце, на що здатні руки й голова.

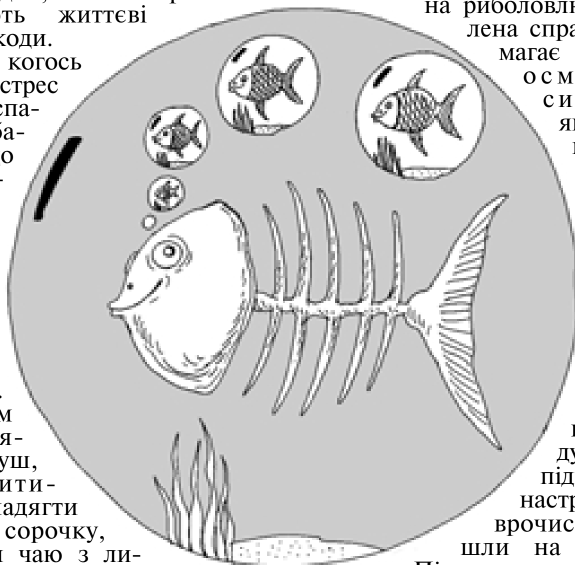
Не зайве згадати про те, як важливо підтримувати один одного, дарувати маленькі, але безцінні подарунки — добрі слова, допомогу в побутових справах, турботу, увагу, посмішки, гумор, надію й оптимізм.

Прислухаймося й поспостерігаймо за співгромадянами, які допомагають собі й тим, хто поруч, подолати стрес.

Знайома журналістка, наприклад, яка не дуже давно успішно працювала у великому виданні, залишилася без роботи. Розповіла, що їй набридло зациклюватися на проблемах. Вона підбадьорилась, причепурилася, купила недорогих продуктів і приготувала ексклюзивну вечерю для чоловіка й сина. Влаштувала таке маленьке свято, переключила себе й родину на позитив.

Променем сонця в похмурий день були, є й будуть дитячі посмішки. Адже діти сприймають труднощі, особливо зовнішні, інакше, ніж дорослі: вони зберігають свою безпосередність, здатність бачити блакитне небо за хмарами, тішитися дрібним і незначним. І батьки, які проймаються таким сприйняттям, поліпшують собі настрій, змінюють свої погляди й, відповідно, легше переборюють життєві перешкоди.

Для когось зняти стрес — поспати, бажано до завтрашнього обіду, відключивши телефони. А потім прийняти душ, поголитися, надягти свіжу сорочку, попити чаю з лимоном, і дивишся — не так усе й погано. Відразу піддаватися відчаю не треба, адже він може поглинути цілком, і отямитися не встигнеш. Необхідно почекати, дати пристрастям угамуватися, потім подивитися на них неупереджено. Як казала Скарлетт у важкі хвилини свого життя: «Я не буду думати про це сьогодні, я подумаю про це завтра».

— Можна, — відверто ділиться молодий неодружений чоловік, — зайнятися тим, що справді цікаво саме тобі. У чому ти почуваєш себе, як риба у воді. Особисто я починаю малювати фарбами. Хтось іде на риболовлю. Улюблена справа допомагає спокійно осмислити ситуацію, яка призвела до стресу, і конструктивно її вирішити.

Молоде подружжя недовго думало, як підняти собі настрій. Вони врочисто вийшли на вулицю. Під ручку пройшлися, фотографуючись то тут, то там. Дивилися на небо, що у своїй глибині таїть весну, помилувалися на голі, але такі життєстверджуючі дерева. Потім зайшли в найближчий супермаркет, купили на двох одне апетитне тістечко й чашечку гарячої кави з автомата. Вони відсвяткували цей чудовий день і свій піднесений настрій! Можливо, цим двом аплодував би сам Демокріт, який колись радив: «Розсудливий той, хто не сумує за тим, чого не має, і, навпаки, радіє тому, що має».

Люди захищаються від стресу по-різному. Все залежить від того, наскільки раптово захопило лихо й ким хочеш себе почувати: жертвою, переможцем, філософом, поетом, азартним гравцем, хитруном, творцем. Головне — себе не втратити, а якщо втратив, то віднайти знову, не дати зруйнувати зовнішнім обставинам. Адже все — усередині нас. Кожний на своєму місці, як би високо або низько воно не було чи не уявлялося, повинен вірити в краще й робити все від себе особисто залежне й можливе для того, щоб ситуація (як внутрішня, особиста, так і зовнішня, загальна) покращилася.

«Правда, бувають важкі хвилини, але опирайся їм — повернися до дурного спиною, і твоя внутрішня весна не обдурить тебе...» — чи не ці слова Лукреція можна розуміти як девіз для всіх, хто переживає крижаний відчай у холодну зиму кризи?

Тетяна ГУРЛЕВА,
науковий співробітник Інституту психології імені Г. Костюка Академії педагогічних наук України.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зимовий блиск волосся

КОСМЕТИЧКА

Особливо ретельно за волоссям необхідно доглядати взимку. Щоб підтримувати його блиск і зміцнювати корені, можна застосовувати доступні засоби, у цілющих властивостях яких я не раз переконувалася. Досить раз на тиждень зробити з них маску для волосся.

Із квітами ромашки — підбадьорить волосся, що «притомилося». Столову ложку квітів ромашки заваріть у половині склянки окропу, через годину процідіть відвар через марлю. Додайте в нього столову ложку масла жожоба й пів чайної ложки олії (оливкової або соняшникової), перемішайте й розподіліть по всій довжині волосся. Через 7—10 хвилин промийте волосся із шампунем.

Живильна — для жирного волосся. Змішайте яєчний жовток, чайну ложку олії й додайте декілька крапель касторової олії. Нанесіть на волосся й шкіру голови перед миттям, потримайте 20 хвилин, потім вимийте волосся із шампунем і кондиціонером.

Трав'яна — проти лупи. Потрібно заварити в півлітровому термосі по столовій ложці шавлії, звіробою, кропиви й безсмертника й залишити на чотири години. Додати безбарвну хну й нанести кашку, що вийшла, на 20 хвилин на шкіру голови. Потім помити шампунем. Якщо волосся сухе, то замість кропиви можна використовувати насіння льону.

Для зміцнення й росту волосся — візьміть порівну подорожник, шавлію, кропиву, материнку. Столову ложку суміші залийте склянкою окропу, настоювати годину, потім процідіть. Теплу суміш утріть у шкіру голови, зав'яжіть поліетиленовою плівкою й тримайте 2 години. Вимийте волосся теплою водою без шампуню.

Щоб уберегти волосся від випадання, візьміть по 0,5 чайної ложки подрібненого кореневища лепехи, коріння лопуха, квітів календули, шишок хмелю й заваріть у літрі окропу. Проціджений відвар застосовуйте для змочування голови на ніч. Також рекомендується 1—2 рази на тиждень утирати в корені волосся настій із суміші листя мати-й-мачухи й кропиви (у співвідношенні 1:1).

Можна робити, але тільки дуже обережно, масаж шкіри голови за допомогою кухонної солі, а краще морської. Робліть його у ванні на мокре волосся хвилини дві. А потім — волосся добре промивають шампунем. Цей народний засіб ефективний для глибокого очищення шкіри й стимуляції кровообігу. Таку домашню процедуру рекомендується виконувати не частіше одного разу на тиждень протягом місяця, після чого необхідно зробити перерву.

Альжбетта ГРАЖИНОВСЬКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Міфи про застуду

Більшість з нас вважає за краще лікувати її самостійно. Але чи досить добре ми знаємо свого «ворога», щоб успішно з ним боротися? Тим більше, що хибних думок щодо нього цілком достатньо. Зупинімося хоча б на деяких.

Погане самопочуття викликають мікроби

Потрапляючи в наш організм, мікроби так чи інакше стикаються з нашим імунітетом. Якщо інфекція не дуже сильна, ми, швидше за все, навіть не дізнаємося, що підхопили її: внутрішні сили організму зможуть побороти її. А якщо вірус досить сильний, імунітет боротиметься з ним активніше — і ось тут ми й відчуємо удар хвороби на собі. Білі кров'яні тільця — лейкоцити почнуть виробляти особливі речовини, щоб побороти інфекцію. У достатній для боротьби з інфекцією кількості вони не тільки проженуть хворобу, а й викличуть жар, слабкість, а іноді нудоту і запаморочення. Те саме відбувається з нашою слизовою: подразнені вірусом клітини виробляють слиз у кілька разів активніше, щоб вимити інфекцію і продукти боротьби з нею — звідси соплі, кашель і чхання.

Якщо сидіти під кватиркою, можна захворіти

Це неправда. Якщо сидіти під кватиркою чи біля відкритого вікна, можна застудити м'язи, але ніяк не схопити ГРВІ. Застуди та інші «зимові» захворювання не є наслідком переохолодження або протягу, їх викликають віруси, які навряд чи залетять у вашу кватирку з вулиці. З іншого боку, деякі лікарі вважають, що переохолодження певних частин тіла справді може ослабити організм і відкрити шлях для вірусів. Наприклад, холодний ніс може загрожувати застудою і навіть грипом, тому краще тримати його в теплі і прикривати хоча б шарфом. Люди, в яких дуже змерзли ноги, більше схильні до інфекційних захворювань, ніж інші. Але холод — не причина захворювання, а фактор, який йому сприяє.

Головне джерело зараження — застуджена людина

Але це зовсім не означає, що захистити себе від інфекції можна просто припинивши всілякі контакти з людьми, які чхають. І ось чому. Найкраще мікроби живуть і розмножуються в нашій слизовій: там для них ідеальне середовище. Коли ми чхаємо, мікроби виходять назовні не самі по собі, а всередині найдрібніших крапельок слизу, які й стають для них притулком і живленням. У такому виді вони осідають на дверних ручках і поручнях у транспорті, а потім потрапляють на руки іншої людини, яка навіть нічого не підозрює і прикриває рукою рот, щоб позіхнути, або просто тре очі. Так мікроби потрапляють у слизову і починають активно розмножуватися.

Укрінформ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 224

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

